

மாற்று

செப்டெம்பர் - 1985

விலை: 3 - 50

உள்ளே கவிதைகள்

- மடிந்துபோன மைத்துனனுக்கு
- மலையன்பன்
- மடிந்துபோன மக்கள் யுத்த
வீரனுக்கு
- மலையன்பன்
- மரணம்
- செழியன்
- அயலவனே உன்னை நான்
நேசிக்கின்றேன்
- கல்லூரன்
- ஒலத்தை நிறுத்திடுவேன்
- யாழினி

இன்னும் பல....

“மாற்று” என்றும்

இம் மண்ணில்

நிலை பெறுக

என வாழ்த்துகிறோம்

லிங்கம் கூல் பார்

52, மணிக்கூட்டு வீதி,

(வெலிங்டன் சந்தி)

யாழ்ப்பாணம்.

ரெலிவிஷன்

நேடியோ

மணிக்கூட்டு

பரிசுப்பொருட்கள்

எவர்கில்வர்

மற்றும் அழகு சாதனங்கள்

ஆகியவற்றிற்கு யாழ்நகரில் சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ வாலாம்பிகா ரேட் சென்ரர்

2 1/5 ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:- 2 2 7 0 8

ஏந்தும் கரங்களுக்கு

நான்காவது இதழ் இது
நிதானமாக நின்றே
தருகின்றோம் - ஆனாலும்
கடந்த இதழில்
நாங்கள்
கம்பீரமாகச் சொன்ன
“இளசுகள் ஏற்றிவைத்த
ஒளித்திப்பங்கள்”
ஒன்றிரண்டு
அணைந்துவிட்டனவோ
எனவும்
எண்ணத்தோன்றுகிறது
ஆங்காங்கே, என்ன
இந்த அரிய மண்ணில்
பரவலாக நிகழும்
பகல் இரவுக் கொள்ளைகள்
படுமோசமான
துன்புறுத்தல்கள்.....
படுகொலைகள்.....
எல்லாம்
எங்களை
சந்தேகிக்கச்
செய்கின்றன
திங்களாயிருந்த
திவிரவாதக்குழுக்கள்
எம்மைவிட்டு
தூரப்போயினவோ...

சூழவுள்ள குன்றுகளின்
காரணமாகத்தானே
பூட்டான் தலைநகரின்
பேச்சுக்கள்
இன்னமும் எமக்கு
கேட்காமலிருக்கின்றன.

போலியான போர்நிறுத்தம்
அதுவால்
நகரத்து மக்கள்
நிம்மதியாயிருக்க
அங்கே
எல்லைப்புறத்துக்
கிராமங்கள்
அழகான திருமலை
வீரவன்னியின்
வவுனியா
முதலாம்
தமிழர் மண்கள்
அரசு பயங்கரவாதிகள்
அரசின் காதையர்கள்
ஆகியோரால்
அக்கினியால் கறுப்பாயும்
உதிரங்களால் சிவப்பாயும்
கண்ணிரால் கரைந்தும்
ஆகும்
கொடுமைதொடர
இங்கே
நாள் முழுதும்
வீடியோப்படங்கள்
எம்மக்களை
விண்டிக்கும்

இதே போல
அப்பாவிக்களான
சிங்களக்குடிகளை
அநியாயப்படுகொலை
புரியும் அனர்த்தங்கள்
எவர் செய்தாலும்
ஏற்க முடியாதவையே
இவைகளின்

பாதிப்புகளும்
அபாயகரமானவையே...

இனவெறி அரசின்
வெலிக்கடை முதலாம்
வதைவிடத்து
வாஞ்சலிகள்
தினமும் ஒலிபரப்பும்
எம்மவரின்
வேதனைப்பாடல்கள்
வானவழிவந்து
எம் காதுகளில்
ஒலித்தல் தொடரும்...
அத்தோடு
உண்ணாவிரதிகளாயும்
அவர்படும் துன்பங்கள்
எம் கண்களில்
நீரைவழியச் செய்யும்

இலக்கியக்காரர்கள்
அரசியல் அவதானிகள்
ஆகியோரின்
அணைப்பு
இன்னமும் எங்களுக்கு
கிட்டவில்லையே...
எதிர்பார்த்தே
நிற்கின்றோம்
எழுத்துக்களாய்.....
நன்றி.

மாற்றி
(காலாண்டிதழ்)

பிறப்பு : 4

கலையெல்லாம்
விலைபோகும்
விளம்பரமாய்
ஆகாமல்
பலிபோலவுள்ள
மக்களிடர்
நீக்க
உதவவேண்டும்

முகவரி:
நாவலடி ஒழுங்கை,
திருநெல்வேலி மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை.

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

முன்னையது, பின்னையது என யாழ்ப்பாண தினசரிகள் இரண்டு உள்ளன. முன்னைய தினசரிக்கு, மாற்று - 3 இன் பிரதிகள் ஐந்து பொறுப்பாளியர், வாரமலர் ஆசிரியர், செய்தி ஆசிரியர், பாமாஜகோபால், ருக்மணன் என விவாசமிட்டு அனுப்பப்பட்டன. ஆனால் இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்னர் அதன் அலுவலகம் சென்றபோது ஒருபிரதி யாவது "கிடைத்தது" என்ற ஆறுதலான பதிலில்லை. "மேசையில் பார்த்தோம்" என்று மட்டுமே பதில் கிடைத்தது.

பின்னைய தினசரிக்கு ஆக இரண்டே பிரதிகள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. இவையிரண்டும் அதன் அலுவலக புத்தகத்தட்டில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்ததையும், இதை மூழ்ப்பற்றி அதன் வாரமலரில் குறிப்பிட்டு சொன்று பிரசுரமானதையும் கண்டு சற்று ஆறுதலடையக் கூடியதாகவிருந்தது.

சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் காட்டும் படைப்புக்களிலும் நவீன இலக்கியங்களிலும் அக்கறை கொண்ட பத்திரிகையாளர்கள் முன்னையதில் தற்போது இல்லாமல் இருப்பது இதற்கு காரணமாகுமோ...?

தளிர் ஆனி ஆடி 1985 இதழில் பிரசுரமான "தமிழ்ப்பகுதிகளில் கலைகலாச்சார நிகழ்ச்சிகள்" என்ற சிறு கட்டுரையின் உள்ளடக்கங்களுக்கு சஞ்சீவன் தனது பூரண உடன் பாட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றான். தற்போது ஊரெங்கும் தோன்றியுள்ள மினி டியேட்டர்கள் ஒரு புறமிருக்க கலை தொடங்கி, நடுச்சாமை வரையும் விலாசங்களே அற்ற பல இடங்களிலிருந்து ஒளிபரப்பாகும் தென்னிந்திய சினிமாப்படங்களின் ஆக்கிரமிப்பானது எமது மக்களை உண்மையான சமுதாய நோக்கமுள்ள சித்தனைகளை மறந்து விடவும், விடுதலை எண்ணங்களை மழுங்கடிக்கச் செய்யவுமான பாரதூரமான

விளைவுகளுக்கு அத்திவாரமிடுகின்றன. வர்த்தக நோக்கில் ஆபாசமான பாலியல் காட்சிகளையும், வன்முறை சார்ந்த சித்தனையைத் தூண்டும் சண்டைக் காட்சிகளையும், குறைந்த பட்ச யதார்த்த வாழ்வையே சித்தரிக்காத போலியான குடும்பக் காட்சிகளையும் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய படங்களில் குறைந்தது மூன்றை ஒரு நாளிலேயே "கண்டு களிக்கும்" எத்தனையோ குடும்பங்கள் எங்கள் ஊர்களில் உள்ளன. அக்கறையுள்ளவர்கள் இவ்வாறான ஒளிபரப்புக்களை (Telecast) நிறுத்திவிட முன்வந்து செயற்பட வேண்டும்.

மேலும் தளிர் குறிப்பிட்டது போல சினிமா மைட்டுக்களில் இசையமைக்கப்படும் விடுதலைப் பாடல்களும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையே. அண்மையில் சஞ்சீவனால் பார்க்கப்பட்ட வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியொன்றிலும் அநேகமான பாடல்கள் இவ்வாறே அமைந்திருந்தன இவ்வாறானவை எமது மக்களை ஓர் இரண்டாந்தர ரசனை உலகிற்கே அழைத்துச் செல்லும்.

இலக்கியங்களாவன காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடிகளாக இருத்தல் வேண்டும் என்றார்கள் எமது தத்துவ முன்னோடிகள். ஆனால் கண்ணாடி போன்ற புத்தக அட்டைகள்மூலம் காலத்தைக் காட்டுங்கள் என்று யாராவது, எப்போதாவது கூறியிருக்கின்றார்களா? இல்லை.

"அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக" என்ற ஒரு நூலில் அட்டையைப் பார்த்ததும் அந்த அறியப்படாதவர்கள் என்று நீங்கள் யார் யாரை நினைப்பீர்கள்?..... அரசு துப்பாக்கிகளுக்கு இரையான அப்பாவி மக்கள், அல்லது இளைஞர்கள், இவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்ன?... இந்த மரணங்களில் எத்தனை எங்களுக்கு அறியப்படாதவர்களினுடையதாக இருக்கும்?...

அதுதானே எங்கள் நிகழ்கால யதார்த்தமாய் உள்ளது. அதைவிட்டு நிச்சயமாக உங்கள் பழைய காதலிகள் நினைவிற்கு வரமாட்டார்கள் என்ன?...

புரியவில்லையா?... கவிஞர் அ யேசுராசாவின் 1968 1981 இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட சில கவிதைகள், கண்ணாடி போன்ற அழகிய அட்டையில், "அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக" என்ற பெயரோடு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. உள்ளே குறிப்பிட்டு எழுதுமளவிற்கு ஒன்றுமேயில்லாத இந்த நூலை அவர்களது அபிமானத்திற்குரிய சென்னை Cro - A நிறுவனம் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது.

எழுத்தாளர், கவிஞர், சிறந்த பேச்சாளர் என இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவரான வி. ரி. இளங்கோவன் இன்னொரு சிறப்பான துறையிலும் நின்று ஈழத்தமிழர்க்கே பெருமை தேடித்தந்துள்ளார்.

ஐக்கிய நாடுகள் தொண்டர் நிறுவனத்தினால் (U. N. V.) வெளிநாட்டுச் சேவைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரேயொரு சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியர் இளங்கோவன் ஆவார்.

1983 அக்டோபர் முதல் 1984 செப்டம்பர் வரை பிலிப்பைன்சில் - இங்குபோல் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை - போராட்டங்கள் நெருக்கடி மிகுந்த மின்ட்னாஜோ என்ற மாநிலத்தில் மூலிகை வைத்திய அபிவிருத்தித்திட்ட ஆலோசகராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

இவரது சேவையைப் பாராட்டி இவருக்கு மின்ட்னாலோ மாநில "முதல்வர் விருது" வழங்கப்பட்டது. இவரது மூலிகை வைத்திய விரிவுரைகளை இன்னமும் அங்கு வாடாநிலைத் தொலைக் காட்சிகளில் ஒலிபரப்புகின்றார்கள். அங்குள்ள பல சஞ்சிகைகள், தினசரிகள் இவரைப்பற்றி செய்திகள், கட்டுரைகள் வெளியிட்டுள்ளன. "மோர்னிங் ரைம்ஸ்" என்ற நாளிதழ் இவரைப்பற்றி ஆசிரியர் தலையங்கம் கூட எழுதியுள்ளது.

நம்மவரது மூலிகை வைத்தியத்தை வெளிநாட்டவர் கூட ஏற்றுப் பாராட்டும வகையில் சாதனை புரிந்து தமிழர்க்குப் பெருமை தேடித்தந்த டாக்டர் வி. ரி. இளங்கோவன்

தற்போது ஆயுள்வேத வைத்தியத்துறை சம்பந்தமான பல நூல்களை எழுதி முடித்துவிட்டு அவைகளை அச்சேற்ற ஆவலாக இருக்கின்றார்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் அலாது மூலிகைப் பயன்பாடு, சத்துணவு, முதல் உதவி, குழந்தை வளர்ப்பு ஆகியவை சம்பந்தமான பல நூல்கள் வெளிவருவது எம்மக்களுக்கமிகவும் பயனுடையதாகும். அவரது மூலிகைகளுக்கான ஊக்கமளித்து ஆகரவு கொடுத்தும் நமது கடமையாகும் அத்துடன் இவை வைத்திய நூல்களோடு அவரது கவிதைகளையும் தொகுப்பொன்றையும் எதிர்பார்ப்போம்.

தற்போது எமது மண்ணில் தோன்றியுள்ள நெருக்கடிகளுக்கு காரணமே அரசியல்தான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. நெருக்கடிகள் கூர்மையடைந்து, சிவில் நிர்வாகம் போன்றவை சீர்குலைந்து, ஆயுதப்படைகளில் அட்டகாசம் பெருகிவந்த வேளையில்தான் எல்லா ஊர்களிலும் பிரஜைகள் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. அடிப்படையில் அரசியலின் காரணமாகத் தோன்றிய நெருக்கடிகளின் விளைவாக அமைக்கப்பட்ட பிரஜைகள் குழுக்களின் பிரமுகர்களும் நிச்சயமாக உள்நாட்டு, சர்வதேச அரசியல் விடயங்களில் அக்கறையும், அறிவாற்றலும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என மக்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள். இதில் எந்தவித தவறே இல்லை.

இந்த எதிர்பார்ப்போடுதான், மறைந்த பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் அஞ்சலிக் கூட்டமொன்றிக்கு, யாழ்ப்பாணம் பிரஜைகள் குழுப்பிரமுகர் ஒருவரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இக்கூட்டம் திருநெல்வேலி சனசமூக நிலையமொன்றினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

இப்பிரமுகர் தனது பேச்சின் ஆரம்பத்திலிருந்தே இந்திரா காந்தியை ஒரு ஆன்மீகவாதியாக மாத்திரம் காட்டும்படியான ஆதாரங்களை வலிந்து புகுத்தி, அரசியலின் பக்கம் "கை வைக்காமலே" அமர்ந்து விட்டார். பிரஜைகளுக்குப் பிரமுகர்களுக்கே அரசியலில் இவ்வளவு "ஆர்வம்" இருப்பின் சாதாரண மக்கள் எம்மாத்திரம்" என்றபடி பார்வையாளர்கள் ஏமாற்றத்தோடு எழுந்து சென்றனர்.

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

சஞ்சீவனின் மற்றுமொரு பக்கம்

● சமகாலப் பிரச்சனைகளை நவீன கவிதைகளில் காட்டி அண்மைக் காலத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்தவர் கவிஞர் க. வில்வரத்தினம் இவரது "அகங்களும் முகங்களும்" என்ற கவிதைத் தொகுப்பொன்று அண்மையில் 'அலை' வெளியீடாக வந்துள்ளது.

நல்ல வேளை சென்னை நர்மதா அல்லது க்ரியா வெளியீடாக வந்திருந்தால் ஈழத்த வராகிய எமக்கெல்லாம் அது எங்கே கிட்டப் போகின்றது. அதைவிட... நல்ல படைப்புக் களை தெரிந்து தொகுத்து வெளியிட நர்மதா விற்கும் க்ரியாவிற்கும் என்ன பைத்தியமா பிடித்துவிட்டது... - ?

குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய பல கவிதைகளோடு, 84 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பிற்கு கவிஞர் மு. பொன்னம்பலம் முன்னுரை எழுதியுள்ளார் எமது தமிழ் விமர்சகர்கள் ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் சேரன் ஜெயபாலன் ஆகியோரை சிறந்த கவிஞர்களென காட்டி, பின்னர் தங்களுக்கு பிடித்தமான மற்றவர்களை முன்னாலும் பின்னாலும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் இவ்வகையில் மு. பொ. தனது முன்னுரையில் யேசுராசா, புலப்பராஜன் ஆகியோரைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றார். இதேபோல சிவத்தம்பி ஆகியோர் சேரன். ஜெயபாலன் ஆகியோருடன் வேறு தங்களுக்கு சார்பானவர்களின் பெயர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். இப்படியாக "தாஜா" பண்ணுவது இங்கு சகஜமே.

கவிஞரின் "காற்றுள்ள போதே" என்ற கவிதை சஞ்சீவனை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது இன்னும் மிகச் சூடான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் "அந்த" இரண்டு போலி இலக்கியக் காரர்கள் மீதும் விழாதா என எதிர்பார்க்க வைத்தது. வெலிக்கடை சிறைக் கொடுமைகளை "சிறகடிப்புகள் என்றும் சிறைப்படா" என்ற கவிதையில் மனதை நெகிழும்படி சொல்லுகின்றார் இவ்வளவு சிறப்பாக வெலிக்கடைக் கொடுமைகளை வேறுயாரும் தொடவில்லை என துணிந்து கூறலாம்.

● போர்க்குணம் கொண்ட பெண்களின் குரலாய் இன்னும் ஒரு சஞ்சிகை - சக்தி

என்னும் பெயருடனும், செந்நிற அட்டையுடனும் ஏப்ரல் 85ல் வெளிவந்தது.

"மல்லிகையில் யோகா பாலச்சந்திரன் என்ற புகழ் பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் பெண் எழுத்தாளர் திசைத்தின் இங்கிலாந்து எங்கே என்ற தலைப்பிலான கடிதம்(கதை...?) ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. எல்லோரும் தேடிப்பிடித்து வாசித்துப்பாருங்கள்." என்று சக்தியில் குமாரியின் வேண்டுகூலை வாசித்ததும், சஞ்சீவனுக்கு ஆச்சரியமாக விருந்தது.

கொழும்பிலிருந்துகொண்டு போலியான படைப்புக்களை தரும் இவரது ஆக்கங்களை யாராவது வாசிக்கச் சொல்லுவார்களா? ஒரு வேளை மல்லிகையில் வெளிவரும் எதையுமே வாசித்தறியாத டொமினிக் ஜீவாவிற்குத்தான் இவ்வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டதோ?

இரண்டு மாத கால தமிழக தலயாத்திரை போய்வருவதற்கு எந்தப் பெண்ணுக்கு, இங்கே நிம்மதியிருக்கின்றது அல்லது வசதியிருக்கின்றது. கிராமங்களில் வாழும் பெண்களைப்பற்றி எதையுமே அறிய முயற்சிக்காமல், தான் தற்காலிகமாக வாழ்ந்துவரும் கொழும்புச் சூழலை வைத்தும் அங்கு சேரழிந்த கலாச்சாரங்களில் மூழ்கி வாழ்ந்துவரும் பெண்களைப் பற்றியும் ஏதாவது எழுதிவிட்டால் அவைகளெல்லாம் பெண்விடுதலையா?

முன்பொருமுறை மல்லிகையில் "செவன்" சுலப் டிக்கட்டுக்கு பிரச்சாரச் சிறுகதை எழுதிய இதே யோகா பாலச்சந்திரனைப் பற்றியும், பெண்களை விரும்பும் ஆபாசக் கட்டுரைகளை தாங்கிவரும் மித்திரன் பொறுப்பாசிரியை யாழ்நங்கையைப் பற்றியும் கண்டித்து "மாற்று"வில் குறிப்புடன் வந்தபோது, இந்தப் போலி பெண் எழுத்தாளருக்கு கொழும்பில் முதுகுசொறிகின்றவர்களில் ஒருவரான ஒரு "குஞ்சு" (இதுவும் வீரகேசரி தான்) வேலைசெய்வது சத்தமிட்டது. இப்படியான குஞ்சுகள் இருக்குமவரை இன்னும் எத்தனை யோகாக்கள் தோன்றுவார்கள். அதற்கு "சக்தி"யின் ஆசிரியர் தலையங்கம் சுட்டிக் காட்டியதுபோல் போலி பெண் எழுத்தாளர்களை வெளியேற்றுவதால் உண்டாகும் வெற்றிடங்களை "சக்தி"யின் பெண் படைப்பாளிகள் நிரப்பப்படுமென வாழ்த்துவோம்.

செவ்வரத்தைகளும்

தொடுவாணை மறைத்து மலைமுகடுகள் எல்லை கட்டிக்கொண்டிருந்தன. வீதியின் வலது பக்கத்தில் நான் பயணஞ் செய்த மினிபஸ்ஸுக்குப் போட்டியாகச் சிற்றூறு ஒன்று ஓடிவந்துகொண்டிருந்தது. இளம் காலையும், மென்காற்றின் தழு வலும், சற்றே குளிரும் புத்துணர்வூட்டியது. ஆற்றின் கரைகளில் மூங்கில்கள் கையசைத்தன.

பஸ்ஸினுள் புட்போர்டில் தொங்குமளவு சனம் இல்லை. வாசல்கதவு பஸ் பயணத்தின்போது மூடப்பட்டிருக்கிறதா எனக் கண்டக்டர் கவனித்துக் கொண்டான். போக்குவரவுப் பொலிஸ் ஆங்காங்கே நின்றுகொண்டிருந்தனர். போக்குவரவு வ்திகளை மீறும் சாரதிகள் வழங்கும் லஞ்சத்தை விட விதிகளை மீறுவோரைப் பிடிப்பதால் கிடைக்கும் கமிஷன் கூடவாயிருக்குமோ என்று தோன்றியது. கட்டுப்பாடற்ற, தொடர்ச்சியான மினி பஸ் சேவை ஆதலால் பஸ் நிரம்புர்வரை காத்திருந்து அடைத்து ஏற்றாமலே மினிபஸ்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தன. எனது ஊருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் மிடையில் C. T. B பஸ்ஸின் போட்டியின்றி கிழக்காக்கும் மினிபஸ்களில் வியர்வைமழையில் கால்வைக்க இடமின்றிப் பயணம் செய்தது நினைவில் இடறியது.

சிறிய நகரம் ஒன்று எதிர்ப்பட்டது. கடைகளில் தொங்கிய பெயர்ப்பலகைகளைப் பார்த்தேன். நல்லகாலம்! சிங்களத்துடன் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியிருந்தார்கள். 'பலகைதர' என்ற நகரம். நான் சற்றுப் பரபரப்பு அடைந்தேன். அடுத்த மைல் கல்லில் நான் இறங்க வேண்டுமெனக் கூறியிருந்தனர். 2 தரிப்புகள் சென்றபின் நான் கண்டக்டரிடம் "மத்திய மஹா வித்தியாலய லங்க பஹிணவா" என்றேன். அவன் திரும்பி என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். நான் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டேன் கதைத்த சிங்களம் பிழையோ! "இஸ்கோல் பஹிணவா" கண்டக்டர் ஓடருனரிடம் கூறினான். ஒஹோ. இந்த மத்திய மகா வித்தியாலயத்தை இவன் பொதுவாக இஸ்கோல் (School) என்றுதான் குறிப்பிடுவான் போலும். நான் இறங்கிக் கொண்டேன். நல்ல வேளை. 4 வரு

டம் பேராதனைத்ல் படித்தது. பஸ்ஸிச் பயணம் செய்யும் அளவுக்காவது 4 சிங்களம் தெரியுது.

சிறிது தூரத்தில், மலையில் ஒரு மஞ்சள் நிறக் கட்டிடம் தெரிந்தது. எனது ஆசிரிய நியமனக் கடிதத்தின்படி எனக்குத் தரப்பட்ட பாடசாலை 'பலகைதர மத்திய மகா வித்தியாலயம்' இக்கட்டிடத்தில் பெயர்ப்பலகை தென்படாத போதும் அது ஒரு அரசாங்கக் கட்டிடம் என்பது உள்ளுணர்விற்குப் புரிந்தது.

தமிழ்ப்படங்களில் பாக்கியராஜ் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியராக பெட்டி படுக்கையுடன் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்குவது மனத்திரையில் மின்னலடித்தது. நல்லகாலம் எனது கையில் file உம் பஸ்ஸும் மட்டுமே இருந்தன. Working Ladies என முத்திரை ஈத்தும் கைப்பையைத் தோளில் தொங்க விடுவது எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. (காரணம் நான் அதுவரை Work பண்ணாததாயினுக் கலாம்) ஆனால் கொப்பி - புத்தகம், நீல - சிவப்புப் பேன்கள், பஸ்ஸுக்கு சில்லறை. சாப்பாடு ஆகியவற்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்துநிற்க முடியாத, திடீர் ப்றேக் மினிபஸ்ஸில் பயணம் செய்யும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கையில் கைப்பை தூக்கவேண்டிய துரதிர்ஷ்டம் எனக்கும் நேரக்கூடுமோ என்று தோன்றியது.

டெய்லியாப் பூக்களும்

மலைச்சரிவில் ஏறிப் பாடசாலையை அடைந்த போது மூச்சு இரைத்தது. பெரிய கைப்பந்து, வலைப்பந்து மைதானம். அதன் 3 பக்கங்களிலும் 2, 3 மாடிக் கட்டிடங்கள். பரவாயில்லை, பெரிய பாடசாலை தான் "உங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகும் பாடசாலையில் அதிபர், ஆசிரியர், சேவகன் எனும் 3 வேடங்களையும் நீங்களே ஏற்க நேரிடலாம். கதிரை - மேசைகளற்ற பாடசாலையில் மாணவர்களை வீடுதேடிச் சென்று கூட்டிவரும் நிலைகூட (குறிப்பாகத் தோட்டப் புறங்களில்) இருக்கும் என்று எமது ஆசிரியப் பயிற்சியின்

போது விரிவுரையாளர் பயமுறுத்தியது நினைவுக்கு வந்தது. எனக்கு அப்படி ஒரு பாடசாலை கிடைக்காததையிட்டு ஆறுதலடைந்தேனா அல்லது கவலைப்பட்டேனா என நான் அப்போது பகுப்பாய்வு செய்யவில்லை.

'Office' என்று போட்டிருந்த அறையினுள் எட்டிப் பார்த்தேன். இரும்பு அலுவலகங்கள், மேசைகள், அவற்றின் மேற் சில 'file'-கள், தட்டச்சு யந்திரத்தின் முன் அமர்ந்திருந்த எழுதுவினைஞன் கூரைமுகட்டில் எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தான். பாடசாலை தொடங்கிய பின் சிலவேளை அவன் வேலை செய்யக்கூடும்.

"Principal இருக்கிறாரா?"

"அவர் இன்னும் வரல்ல, அடுத்த அறையில் வைஸ் - பிரின்சிபல் இருக்கிறார்" என்றான். நான் நன்றி கூறிவிட்டு நடந்தேன். உபஅதிபரின் அறையிலிருந்த மேசையின் பின் சற்று வயதான ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார்.

"Good Morning Sir. நான் பவித்ரா குமார சாமி. இந்த schoolக்கு ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுள்ளேன்."

"Oh! Very Good Morning. உங்களை நேற்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். Sit down."

அவரது எதிர்பார்ப்பு நியாயமானது தான் ஏனெனில் மார்கழி வீவு முடிந்து நேற்றே பாடசாலை ஆரம்பித்துவிட்டது.

"எங்கட கல்வித் திணைக்களத்தின் சிவப்பு நாடா அதிகாரிகளிடம் இதை சொல்லுங்க Sir! நாங்க நேற்றுக்காலை ஏழரைக்கே அங்கு போய் விட்டோம். ஆனா Appointment Letter தரும் போது பின்னேரம் ஐந்து மணி. So நேற்று ஒன்றரை மணியிலிருந்து நாங்களும், நாலு மணியிலிருந்து திணைக்கள ஊழியர்களும் ஒவர்டைம் கூட செய்திருக்கிறம்."

அவர் கடகடவென்று சிரித்தார்.

"It's alright. நீங்க பதிவேட்டில் சைன் பண்ணிவிட்டு ஆசிரியர் தங்குமறைக்குப் போங்க. பாடசாலை தொடங்கியதும் வகுப்புகளுக்குச் செல்லலாம்."

அவர் எனது நேரகூசியைத் தந்தபின் ஆசிரியர் - அறையையும் காட்டினார். நான் நன்றி கூறிவிட்டு மைதானத்தில் இறங்கி நடந்தேன். பச்சைப்புல் மைதானத்தினிடையே வெள்ளைச் சீருடை மாணவமலர்கள் அசைந்து கொண்டிருந்தன. தலையை மறைத்து முக்காடிட்டிருந்த மாணவியர் அது ஒரு முஸ்லிம் பாடசாலை என்பதை நினைவூட்டினர்.

ஆசிரியைகளின் அறை ஒரே சத்தமாக இருந்தது. புதுமுகத்தின் பிரவேசத்தால் திடீர் அமைதி ஏற்பட்டது. வினாவுடன் என்னை ஏறிட்ட பல சோடிக் கண்களுக்குப் பதிலாக நடுவிலிருந்த ஒரு ஆசிரியையைப் பார்த்து என்னை அறிமுகஞ் செய்து கொண்டேன். அவர் தான் அமர்ந்திருந்த வாங்கில் எனக்கும் இடம் ஒதுக்கித் தந்தார், பெரும்பாலானோர் சேலைத்தலைப்பால் தலையை மூடியிருந்தனர். மூடாதவர்கள் வெளியூர் ஆசிரியைகள் அல்லது முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் என எண்ணிக் கொண்டேன்.

என்னைப் பற்றிய விபரங்களை விசாரித்தார்கள். ஊர் யாழ்ப்பாணம் என்றதும் அவர்கள் முகத்தில் தோன்றிய உணர்ச்சியை என்னால் இனங்கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

"அங்கு ஒரே குழப்பந்தானே?"

"இராணுவத்துடனும், வேட்டுச் சத்தங்களுடனும், குறிப்பாக மரணத்துடனும் சேர்ந்து வாழப் பழகியிருக்கிறோம். That's all. சொல்லிவிட்டு நான் புன்னகைத்தேன். அவர்கள் என்னை அனுதாபத்துடனும், குழப்பத்துடனும் நோக்குவதாகத் தோன்றியது குழப்பத்திற்கு நான் பேசிய தமிழும், உச்சரிப்பும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஏனெனில் அவர்கள் பேசியது எனக்கு விளங்குவதற்குக் கடினமாயிருந்தது திரிபுபட்ட தமிழ்ச் சொற்களும், அதில் சிங்கள - அரபு மொழிக் கலப்பும், ல - ம - ன, ந - ர வித்தியா சமின்றி உச்சரித்தமையும், பேச்சில் தென்பட்ட இழுவையும் என்னைக் குழப்பின. அதேபோல நானும் அவர்களைக் குழப்பாமல் இருப்பதற்கு நான் எனது பிரதேச வழக்கை விட்டு நல்ல தமிழில் ஆறுதலாகக் கதைப்பதாகத் தீர்மானித்தேன்.

மணி அடித்துப் பிரார்த்தனை முடிந்ததும் நான் பதினொராம் வகுப்பைத் தேடிப் போய்ச் சேர்ந்தேன். வகுப்பில் பன்னிரண்டு மாணவர் இருந்தனர். வரவுப் பதிவேட்டின்படி 20 பேர் இருக்க வேண்டும். ஏனையோர் எங்கே என்று விசாரித்த போது அவர்கள் பீரின்னெஸ் செய்யப் போய்விட்டதாயும் அங்குள்ள உயர்தர வகுப்பு களில் அது சசஜம் எனவும் தெரிந்தது. எஞ்சியுள்ளோரை, குறிப்பாக நான் வகுப்பாசிரியராயிருந்த அந்த வகுப்பு மாணவரை நன்கு படிப்பித்து, உலகின் 'ஏமாற்று'களை - போலிகளை - நயவஞ்சகர்களை இனங்காணக்கூடிய, 'மனச்சாட்சி' உள்ள(?) பிரலஜ்ஸாக ஆக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

பாடம் படிப்பிக்கத் தொடங்குமுன் என்னை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டேன். எனது ஊர் யாழ்ப்பாணம் என்றதும் மாணவரிடையே சலசலப்பு.

"Teacher அப்ப 'புலி'களைக் கண்டிருப்பா?"

"ஓ யெஸ். 700 வில்" - நான் நழுவினேன்.

"Teacher உம் புலிப்படையில இருக்கிறீர்களா? அவர்களும் விடுவதாயில்லை.

"சேர்ந்திருந்தா நான் உங்களுக்குப் படிப்பிக்க வந்திருக்க மாட்டேன்.

"Teacher நாங்க 'அந்த' ரேடியோவை ஓழுங்காகக் கேட்கிறோங்க. ஆமி செய்யும் அநியாயத்துக்கு நல்லாக் குடுக்கவேணும்.

"Teacher எங்களுக்கும் இதில சேர விசுவப்பம்"

அவர்களுடைய முகத்தில் இளம் வயதுக்குரிய Thrill உம், ஆர்வமும், Heroworship தன்மையும் தெரிந்தன.

ஓம் Teacher. எங்கட வகுப்பு பெடியன் எல்லாரும் சேர்ந்து 'எலிப்படை' எண்டு ஒன்றைத் தொடங்கியிருக்கிறம்"

நான் உட்பட எல்லோரும் கொல் எனச் சிரித்தோம். சிரித்த பின் தான் எனக்கு உறைத்தது. நான் இப்போது மாணவப் பருவத்திலில்லை; ஆசிரியராயிருந்து கொண்டு முதல் நாளே மாண

வருடன் சேர்ந்து கும்மாளம் அடித்தால் ஆசிரியர் என்று அவர்கள் மேலும் இப்படியான வ்டயங்களைக் கதைக்கலாமா மதிப்பு வைப்பார்களா என்று சந்தேகம் ஏற்பட்டது. நான் சமாளித்துக் கொண்டு ஸீரியஸாகக் கூறினேன்.

"Advanced Level பாஸ் பண்ணாட்டி எந்த ஒரு படையிலும் உங்களைச் சேர்க்க மாட்டாங்க. ஆபடியா கவனமாகப் படியுங்க."

"Teacher, ஸ்ரீலங்கா ஆமியில சேருவதற்கு அவ்வளவு படிப்புத் தேவையில்லை. எட்டாம் வகுப்பே காணும். அதுவும் பாஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை." - மீண்டும் ஒரு சுட்டி மாணவன். இம்முறை நான் சிரிக்காமல் படிப்பிக்கத் தொடங்கினேன்.

மாணவர் வரவைப் பதிவேட்டில் எழுதிய போது அதில் ஒரு தமிழ் மாணவனின் பெயரைக் கண்டதும் சந்தோஷமாக இருந்தது. அவன் அன்று பாடசாலைக்கு வராதது ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. அங்கு வேறும் தமிழ் மாணவர் இருக்கின்றனரா என அறியும் ஆர்வம் தோன்றியது. குளத்துக்கு வந்த கடல்மீன் அங்கு வேறு கடல் மீன்களைச் சந்திக்க அவாவுறுவது தவிர்க்க முடியாததோ என்று தோன்றியது.

இடைவேளை நேரம் ஆசிரியர் - அறைக்குச் சென்றேன்.

"உங்களுக்கும் இப்போது இடைவேளையா?" என்று ஒரு ஆசிரியை கேட்டபோது குழம்பினேன்.

"ஏன் வேறு இடைவேளையும் இருக்கா?"

"ஓம் இங்க மாணவருக்கும், மாணவியருக்கும் தனி இடைவேளைகள். அவ்வாறே பாடசாலை வீடும்போதும் முதல்மணி அடித்து மாணவியர் சென்றபின் அடுத்த மணிக்குத்தான் மாணவர் செல்வர். இருபாலாருக்கும் தனித்தனி வகுப்புகளே உள்ளன"

"ஏன்?"

"மாணவ - மாணவியரிடையே ஏற்படும் தவறுகளை குறைப்பதற்கு"

"அப்பிடியெனின் தனிப்பாடசாலைகளை வைத்திருக்கலாமே?"

“ஓ அது மிகநல்லது தான். ஆனால் இடம், நிதி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதே.”

இது சுத்த அபத்தமாகத் தோன்றியது. இவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவதால் தான் மீறவிழைவார்கள். ஒன்று இரகசியமாக இருக்கும் போதுதான் அறியும் ஆவலும் கூடும். ஆண்களும் பெண்களும் இவ்வாறு தனித்து வைக்கப் படுவதால் ஒருவரின் இயல்புகள், தனித்தன்மைகளை இன்னொருவர் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஆண் ஆதிக்க - பெண் அடிமை நிலைமைகள், ego - lessness கற்பழிப்பு போன்றவை, ஆண் மீது பெண் அவநம்பிக்கை, சந்தேகம் கொள்ளுதல், மண முறிவு போன்றன தோற்றம் பெறுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமோ? இரத்த உறவினர் அல்லாத ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையே பாலியல் உறவைத் தவிர வேறு எவ்வித உறவையும் உதாரணமாக நட்பு அல்லது வெறும் அன்பு ஏன்? சமூக எல்லைகள் புரிந்து கொள்வதுமில்லை, அனுமதிப்பதுமில்லை. ! எனது சிந்தனையை மணி கலைத்தது.

நான் அதுவரை படிப்பித்த வகுப்புகளில் ஒரு முக்கிய குறைபாட்டைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது. உயர்தர வகுப்பினராயிருந்தும் கூட எழுத்துப்பிழை மிக மோசமாக இருந்தது. அவர்கள் வாசிக்கும் போதும், கதைக்கும் போதும் உச்சரிப்பில் ற - ர, ண - ன, ல - ழ - ள வேறுபாடுகள் தெரியவில்லை.

“உயர்தர வகுப்பிற்கு வந்த பின்பும் இவ்வளவு எழுத்துப் பிழை விடுகிறீர்களே?”

“அது எங்கட பண்பாடு Teacher” ஒரு குறும்பிக்கார மாணவன் சொன்ன பதிலும், அபிநயத்துடன் சொன்ன விதமும்..... நான் பொத்துக்கொண்டு வந்த சிரிப்பை சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டேன். எனக்கு இன்னும் ரீச்சர் - லெவல் வரவில்லை என்றுதான் தோன்றியது. பேச்சுவழக்கில் பிழையாகவே கதைப்பதும், சிறிய வகுப்புகளில் இருந்தே ஆசிரியர்கள் அக்கறை எடுக்காததுமே காரணம் என்று அவர்களை மீள் விசாரித்ததில் தெரிந்தது. இவர்களை எப்படித் திருத்தலாம் என்று யோசித்தேன்.

இடையில் ஓத பாடம் free ஆக இருந்த போது நூல்நிலையத்திற்குச் சென்றேன். பேசை

யில் தமிழ் - ஆங்கில - சிங்கள செய்தித் தாள்கள் கிடந்தன. சிலர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். நான் “வீரகேசரி”யை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு முலையிலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தின் பின் “வீரகேசரி” வரவில்லையா? எனும் குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தபோது ஒரு ஆசிரியைக்கு நூல்நிலையப் பொறுப்பாளர் என்னைக் காட்டுவது தெரிந்தது.

“நீங்கதான் புது ரீச்சரா?”

என்று கேட்டவாறு எனக்கு அருகிலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்த அந்த ஆசிரியை தொடர்ந்தார்.

“எங்கட media முழுக்க பொய்யை உருவாக்கி, நாடு முழுதும் பொய்யில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கு. நாங்களெல்லாம் B. B. C, வெரித்தாஸ், இந்தியச் செய்திகளை திண்டு உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறம்.....”

“நீங்க யாழ்ப்பாணமா?”

எனது திடீர்த் தலையீட்டால் ஆச்சரியப்பட்டுத் தலையசைத்தார். புருவ நெரிப்பில் ‘ஏன்’ என்ற கேள்வி தொகிக்யது.

“இல்லை. நீங்க பேசின தமிழில இருந்தும் உங்கடை தார்மீகக் கோபத்தில இருந்தும் யூகித்தன்.”

அவ சிறிது வெட்கப்பட்டது போல் தோன்றியது. முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒழுவரிடம் தன்னை இவ்வளவு தூரம் வெளிப்படுத்தியிருக்கத் தேவையில்லை என நினைத்திருக்கலாம்.

“ஆனால் ‘வீரகேசரி’ கூட ராஜாங்க அனுகுச்சரின் வாயிலிருந்து உதிரும் முத்துகளைக் கோத்துத்தானே இப்ப அச்சடிக்குது.”

நான் புன்னகைத்தேன்.

“ராஜாங்க அமைச்சர் - கண்ணை மூடிக்கொண்டு பால் குடிக்கிற பூனை. அவர் கண்களை மூடிக்கொண்டு நாட்டில் - குறிப்பா வடக்கு, கிழக்கில் - ஒண்டும் நடக்கேல எண்டு கொழுப்பில் வடிவா இருந்து கொண்டு சொல்லுவார். ஊர் வாயை மூடினாலும் வெளிநாட்டு media வில இங்க

நடக்கிற அசம்பாவிதங்கள் வெளிவருவதைத் தடுக்க ஏலுமே.”

அவரின் குரல் மீண்டும் சூடேறியது. அந்நிய இடங்களில் வந்து வசிக்கும் போது பதைபதைப்பும் இவ்வாறு உணர்ச்சி வசப்படுதலும் மட்டும் தான் முடியும். அது கூட ஒருவித ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடாகவே இருப்பதாகத் தோன்றியது.

“ரீச்சும் யாழ்ப்பாணம் என்று கேள்விப்பட்டன். அடுத்ததா எதைத் தாக்க இரண்டுபேரும் பிளான் போடுறிங்க.”

சிரித்தவாறே எனக்கு முன்னிருந்த கதிரையிலிருந்து அவர் அமர்ந்தார்.

“என்னவோ, எங்கட Schoolக்குள்ளயும் ஒரு ஈழத்தைப் பிரிச்சுத் தரச் சொல்லிக் கேக்காம ஈந்தா சரி.”

தொடர்ந்து அவர் கூறியபோது பகிடி என்று தெரிந்த போதும் மனதுள் சுரீரிட்டது.

“அது எங்கட அடிப்படை உரிமையளை நீங்க எந்தளவுக்கு மதிக்கிறீங்க எண்டதில தான் தங்கியிருக்கு.”

நான் சமாளித்துக் கொண்டு சிரித்தேன். அவர் தன்னை நிஜம்மன் எனவும், உயர்தர வகுப்பிற்கு வர்த்தகம் படிப்பிப்பதாகவும் அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டார். நானும் என்னை அறிமுகப்படுத்திய பின் பொதுவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். வதந்தி பரப்புவதில் தலையாய எமது தகவல் ஒலிபரப்பு சாதனங்களை அவ்வூரிலுள்ள தாங்கள் நம்புவதில்லை என்றும் வடக்கு, கிழக்கில் வர்த்தகம் செய்யும் அவ்வூர் மக்களின் மூலம் அங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகளைத் தாம் அறிந்து கொள்வதாகவும் அவர் கூறினார்.

படையினர் வடக்கு, கிழக்கில் கட்டவிழ்த்துள்ள அரசு பயங்கரவாதம் அவ்வூர் முஸ்லிம் சமுதாயத்திலுரின் அனுதாபத்தை எம் பால் திருப்பி உள்ளதை அவரின் பேச்சிலிருந்து அறிய முடிந்தது. இவ் அனுதாபம் ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு அல்லது பாணையினுள் வேறு

வித அரிசியும் இருக்கிறதா, இவ் அனுதாபத்தை வெளிக்காட்டுவதால் ஏதேனும் அசௌகரியங்கள் ஏற்படும் எனின் இவர்கள் அதை வெளிக்காட்டத் துணிவார்களா எனும் கேள்விகள் என்னுள் எழுந்தன.

எனக்கு அடுத்த பாடமும் வகுப்பு இல்லாததால் நான் நூல் நிலையத்திலேயே இருந்தேன். அப்போது மேலும் சில ஆசிரியர்களோடு கதைக்க நேர்ந்தது. அவர்களில் ஒருவர் திரு. விஜேகந்தர. நாங்கள் ஆங்கிலத்தில் உரையாடினோம். அவர் என்னிடம் அனுதாபத்துடன் ஊர் நிலவரங்களைக் கேட்டபின் எல்லாப் பிரச்சனைக்கும் பதவி ஆசை கொண்ட அரசியல்வாதிகள்தான் காரணம் என்றார். அவரிடம் வெளிப்படையாகப் பேசுவதை என்னுள் ஏதோ தடுத்தது. நான் ஜாக்கிரதை யாக அவருடன் கதைத்தேன். - “அரசியல்வாதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது யார்?”

“மக்கள்தான்”

“எனின் எல்லாப் பிரச்சனைக்கும் மக்கள் தான் காரணம் என்று உங்கள் கூற்றுப்படி முடிவுக்கு வரலாமா?”

“இல்லையிலலை. அரசியல்வாதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படமுன் தரும் வாக்குறுதிப்படி நடப்பதில்லையே.”

“அப்படிப்பட்ட அரசியல்வாதிகளை மக்கள் மீண்டும் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் வேடிக்கை.”

“அதற்கு மக்களின் அறிவாமை அல்லது வேறு பொருத்தமானவர்கள் இன்மை காரணமாக இருக்கலாம்.”

அவரின் இந்தக் கூற்றுக்கு நான் பதில் கூறவில்லை. சாதாரண ‘ஸ்ரீமான் பொதுசனத்தை விட இவருக்கு எங்கட பிரச்சினைகள் ஓரளவு விளங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் அதற்குத் தீர்வு காண தன்னால் என்ன செய்யமுடியும் என்று தனது வீடு - பாடசாலை என்ற சிறிய வட்டத்துள் முடங்கி இருக்கிறார். பாவம். இவரும் இன்றைய ஓரளவு புத்திஜீவிகளைப் போல்தான்,

அடுத்ததாக இன்னொரு ஆசிரியையுடன் கதைக்க நேர்ந்தது. திருமதி. ஜயவீர. அவரின் பேச்சில் மிகுந்த துவேஷம் தெரிந்தது. இந்த நாட்டின் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் தமிழர் தான் காரணம் என்பதாக என்னிடமே அவ கூறினா. அன்றைய செய்தித்தாளில் ராணுவ வாகனம் ஒன்று கண்ணி வெடியில் அகப்பட்டதை வாசித்து மிகவும் கோபமாக இருந்தா. அதற்குப் பழிவாங்க அவர்கள் எத்தனை பொதுமக்களைச் சுட்டார்கள் என்பதை அவ பார்த்த பத்திரிகை பிரசுரித்திருக்காது. இவவுடன் மிக ஜாக்கிரதையாகக் கதைக்க வேண்டும்; இல்லாவிடில் 'ககாணி கொட்டி' (பெண் புலி) என்று என்னை ஊர்காவல் படையின் மூலம் மொலிசில் பிடித்துக் கொடுக்கவும் கூடும் என்று தோன்றியது. சிங்கள சமூகத்தின் சராசரி 'ஸ்ரீமான் பொதுசனம்' இவ்வைப் போல் தான். இனத்துவேஷத்தைத் தூண்டிச் சுயலாபம் தேடும் அரசியல்வாதிகளினதும், பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்களினதும் பொய்களில் ஊறிப்போனவர்கள்; அந்த வட்டத்திற்கு அப்பால் பார்க்க விலும் பாதவர்கள். இவவுடன் நாளடைவில் நன்கு கதைத்து உண்மையை விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். அதற்கு முதல் அவவிற்கு நான் கூறுவதை விளங்குமள விற்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும், அல்லது நான் சிங்களத்தை நன்கு கற்க வேண்டும் என்று நினைத்ததும் எனக்குச் சிரிப்பும் வந்தது.

கடைசிப் பாடம் நடந்து கொண்டிருந்தது. வயிறு தனது இடுப்பை நினைவூட்டியது. மனது அம்மாவின் சமையல் வாசனையைக் கற்பனையில் முகர்ந்து கொண்டிருந்தது. வாயோ கர்மயோகி யாகப் பாடத்தை விளக்கியது. 'டொமார், என்று ஒரு பயங்கரச் சத்தம் - குண்டு வெடித் தாற் போல! நான் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போனேன். இந்த சத்த ஜாலங்கள் ஊரில்தான் என்றால் இங்குமா!

திடீர் அதிர்ச்சியில் நான் பட்ட அவஸ்தை மாணவருக்கு புரிந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டு கூறினார்கள்.

"ரீச்சர், இது உங்கட ஊரில்ல பயப்பிடுற துக்கு. கல் எடுப்பதற்காக பாறைகளுக்கு வெடி வைத்து உடைக்கிறார்கள்." எனக்குப் படபடப்பு

அடங்கச் சில நிமிடங்களாயின. முகத்தில் அசடு வழிவதாக உணர்ந்தேன்.

பாடசாலை முடிந்ததும் அதிபர் திரு. நஸீர் அவர்களைச் சென்று சந்தித்தேன். அதிபர் என்ற பந்தா எதுவுமின்றி எளிமையாக இருந்தார்; சாதாரணமாகக் கதைத்தார். தானும் வடபகுதி என்றும், யாழ் மத்திய கல்லூரியில் படித்ததாயும் கூறினார். எங்கள் பகுதிப் பிரச்சினைகள், கஷ்டங்கள், மனோநிலைகள் இவருக்குப் புரியும் என்ற எண்ணம் பெரும் ஆறுதலைத் தந்தது.

எனக்குத் தங்க ஒரு வீடு பார்த்திருப்பதாகவும், பார்த்துப் பிடித்திருந்தால் வரலாம் என்றும் கூறினார். நான் இரு நாட்களாக கண்டியிலுள்ள தூரத்து உறவினர் வீட்டில் நின்றிருந்தேன். நான் வேறிடத் தேடுவது நல்லது என்பதை அவ் வீட்டு மாமி தன் உபசரிப்பில் குறிப்பாலுணர்த்தியதும், மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் பூவாய் நான் வாடியதும் நினைவுக்கு வந்தன. நான் விடை பெற்று அதிபர் ஏற்பாடு செய்திருந்த மாணவியுடன் வீடு பார்க்கச் சென்றேன்.

அன்று மாலையே புது வீட்டிற்கு வந்தாகி விட்டது. அது ஒரு முஸ்லிம் வீடு எனினும் அவர்கள் பழகிய விதம் சொந்த வீட்டில் இருப்பதாக என்னை உணர வைத்தது. இரவு T. V. செய்தியில் 'வடபகுதியில் கண்ணி வெடியில் கவசவாகனம் சிக்கி 5 வீரர் பலியானதாகவும் மீள்தாக்குதலில் 15 பயங்கரவாதிகள் கொல்லப்பட்டனர்' என்றும் கூறப்பட்டது. எனது வீட்டுச் சொந்தக் காரர் உடனே, "அஞ்சல்ல கூட இருக்கும். சும்மா ரூட்டில் நின்ற ஊர் மக்களில் பதினைஞ்சைப் பயங்கரவாதியாக்கி ஈப்பாங்க. அதில எத்தனை வயசாளிங்க, பிள்ளைங்களோ தெரியேல்ல" என்றார் 'கெட்டிக்காரன் புழு' நிலைக்காது என்பது சந்தோஷத்தைத் தந்தது. அவர்கள் இரவு எனக்காக கஷ்டப்பட்டுச் சைவ உணவு சமைத்திருந்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்தும் கஷ்டப்படுத்தாது நான் தனியாகச் சமைக்கலாம் என்று தோன்றியது.

எனக்குத் தந்த அறை விசாலமாயும், அழகாயும் இருந்தது. இரவு படுக்க முன் ஜன்னலை மூடச் சென்ற போது அலறியின் ரியூப் ஒளியில்

மடிந்துயோன மக்கள் யுத்த வீரனுக்கு

இன்றிலிருந்து
மூப்பத்தொரு தினங்களுக்கு
மூன்பதாக
கொக்காவிலின்
சிறுவனத்தினடியில்
சிவந்த மண்ணிலே
சிந்திய உனது
செங்குருதி
இன்னும் காய்ந்துவிடாது.

பாலஸ்தீன குழந்தைகளையே
துப்பாக்கிகளால் துளைத்த
வெண்தோல் கொண்ட
வெறியர்களின்
வழிகாட்டலில்
உம்மையெல்லாம்
எதிர்கொண்ட
பேரினப்படைகளை
அன்று
புறங்காட்டச் செய்தாயே.

ஏழாண்டு காலமாக
வகைவகையாய்
ஏந்திநின்ற
விசைக்கும் துப்பாக்கிகளுடன்
சில வேளைகளில்
உனது கரங்கள்
பசைவாளிகளும் காவுவன
பாதசாரியாய்
வாகனங்களின் சாரதியாய்
உன்னை
இக்குடாநாட்டு
வீதியெல்லாம்
குறிப்பறியும்

09 - 05 - 1985 அன்று கொக்காவில் என்னும்
இடத்தில் நடந்த தாக்குதலில் களப்பலி
யான கப்டன் மிசோராம் என்னும் இளைஞ
ரது 31ம் நாள் நினைவிற்காக எழுதப்பட்ட
கவிதையிது.

உன்னை இழந்திட்ட
உச்சத்து சோகத்தை
கண்ணீராலும்
கடதாசிகளினாலும்
அஞ்சலிகளாய்க் கொட்டும்
உனது
அரிதான அமைப்பதனை
நமது குழந்தைகளுக்கு
நாமங்கள் குட்டுதற்காய்
தென்னகத்து
சினிமாக்களையும்
நட்சத்திரங்களையும்
தேடி அலைகின்ற
எம்மிற் பலர்
இன்னமும்
தூரத்தே நின்றுகொண்டு
“தூரல் நின்று போச்சு”
என
ஆகாயத்தைப் பார்க்க
அன்று நீயோ
சன்ன மழை பொழிந்து
சரித்திரங்கள் படைத்திட்டு
விண்ணை அடைந்திட்டாய்
வேதனையைத் தந்திட்டு

மலையன்பன்
08 - 06 - 1985

மடிந்துபோன மைத்துனனுக்கு

முத்த மைத்துனனாய்
முதற்கண் உன்னை
நோக்கியபோது
ஏற்ற ஒருவன்
எனக்காகியுள்ளான்
என
எண்ணிக்களித்திருந்தேன்
அதற்கிடையில்
காத்திருந்த காலன்
உனை கவர்ந்து போனானே.

அன்று
சித்திரா பெளர்ணமி
சனிக்கிழமை
ஊரெல்லாம் நிலாவொளிர
எமக்குமட்டும்
இருள் தரவா
ஒடிவந்தாய்

மூன்று தினங்களுக்கு
மூப்பதாக
தொலைபேசியில்
ஒலித்த உன் குரல்
எம்மைவிட்டு
தொலைந்து விடத்தானோ
அன்று
கணிரென்று இனித்தது

நீண்ட
பயணத்தின் இறுதியில்
உனது
நிரந்தரப்பயணத்தின்
ஆரம்பம்
நிகழும் என
தெரிந்திருந்தால்
அங்கேயே நின்றுருப்பாயோ...

04 - 05 - 1985 அன்று பண்ணையில் அரசு
துப்பாக்கிகளுக்கு இரையான, கொழுப்பில்
பணி புரிந்த செல்வன் சத்தியமூர்த்தி
(சகுவில்) என்பவரின் 31ம் நாள் தின
விற்காக எழுதப்பட்ட கவிதையிது.

அன்று நண்பகலில்
நானும் உன் அக்காவும்
உண்பதற்கு முன்னால்
உனக்கும் எடுத்து வைத்து
அன்பான
உன் மருகி யாழினிக்கு
ஊட்டிவிடும் வேளை
"காக்கா வரும்"
உமபா வரும்"
என்ற
வழமையான
வெருட்டல்களை விட
"மாமா வருவான்
ஆவெண்டுங்கோ" என
அவளும்
ஆவலாய் வாய் திறக்க
அவ்வேளை
நீ மட்டும்
பண்ணை வீதிக்கரையினிலே
பேய் கொண்டவர்களின்
பேடிச் செயலதுவால்
மாய்ந்து கிடந்தனையோ....

ஆட்சி மொழியை
சரளமாகப்
பேசித்தீர்த்த
உனது நா - அன்று
ஆட்சிக் கொடியோராலேயே
நறுக்கப்பட்டு விட்டதே...

குப்பை நிறை
கோலவுடை தரித்த
கொடியவரின்
கறுத்த சன்னங்கள்
உனது
வெளுத்த உடலைத்
துளைத்த போது
புழுவாய் நீ
துடித்துப்புரண்டுகுப்பாயே...
அந்த
புழுதி மண்ணிலே...

பிரியமுள்ள மூர்த்தி,
உனது
பிரிவிற்காக
இங்கே
உறவுகள் அழுகின்றன

ஆனால்
உன் சாவு
சாதாரணமானதல்ல...
அதன் பின்னால்
ஒரு
சரித்திரமேயுள்ளது
சரித்திரங்கள்
மீண்டும், மீண்டும்
நினைக்கப்படும்
ஆதலினால்
சாந்தியடைவாய் நீ ..

மலையன் பன்

03 - 06 1935

மட்டக்களப்பிலிருந்து அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த நண்பர் ஒருவரோடு பல விடயங்களைப் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு முக்கியமான செய்தியை எமக்குத் தெரிவித்தார்.

அண்மைக் காலமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள காடுகளில் பெரிய மரங்கள் ஒரு சில தமிழ் இளைஞர் குழுக்களால் அழிக்கப்பட்டு வருவதாகவும், இப்படியாக வெட்டப்படும் மரங்களை நகரங்களில் உள்ள மர முதலாளிகளுக்கு மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதாகவும், யாராவது இது பற்றி விசாரித்தால் தங்கள் ஸ்தாபனத்தின் தேவைக்காக பணம் சேகரிப்பதாகவும் கூறிக் கொள்கின்றார்கள்.

எம்மைப் பொருத்த வரையில் காடுகள் ஒரு பிரதேசத்தின் அதி முக்கியமான தொன்றாகும். இதற்கு மேலாக ஒரு கெரில்லா வீரனுக்கு காடுகளின் தேவை பற்றி நாம் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டுமென்பதல்ல.

பிற்குறிப்பு:- அண்மையில் எமது குழுவினர் வன்னி மாவட்டத்திற்கு ஸ்ஜயம் செய்த போது இதே போலவே அங்கும் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு மர முதலாளிகளுக்கு குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுவதாகவும், இதனால் தமது எதிர்காலம் பல வழிகளிலும் பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்றும் அப்பகுதி மக்கள் எம்மிடம் தெரிவித்தனர். பொறுப்பானவர் இதை கவனத்தில் எடுத்து செயற்பட வேண்டும்.

சீனாவும் - பொருளாதார சீர்திருத்தமும்

சனத்தொகை சாம்ராச்சியமான மக்கள் சீனக் குடியரசின் அண்மைக்கால மாற்றங்கள் உலக அரங்கில் ஒருபுறம் அதிர்ச்சியையும், மறு புறம் கோட்பாட்டு ரீதியிலான சந்தேகங்களையும் கிளப்பியுள்ளன. தனது 'கோட்பாட்டு' எதிரியாக இதுவரை காலம் சாடிவந்த அமெரிக்காவுடன் தனது தொடர்புகளைப் பல வழிகளில் பரவலாக்கி வருவது, உலகின் வறிய நாடுகள் கடன்பெறும் "வட்டிக்கடையான" உலக வங்கியிலும், சர்வதேச நாணய நிதியிலும் அது அங்கத்துவம் வகித்து, தானும் பெரிய தொகைகளைக் கடனாகப் பெற்று வருவதும் புதிய "பொருளாதாரக் கலாச்சார புரட்சி" யாக மாறிவருவதாக கருத்துக்கள் பரவத் தொடங்கிவிட்டன.

100 கோடி மக்களைக் கொண்ட சீனாவின் தலா வருமானம் சராசரியாக 400 அமெரிக்க டொலர் வரைதான். 1974ல் 300 டொலர் வரையிருந்த ஒரு நபருக்கான வருமானம் 1976ல் 370 டொலர் வரையே உயர்ந்திருந்தது ஆனால் இதே காலத்தில் சமகாலத்தில் சுதந்திரம் பெற்றதும் சீனத்துக்கு அடுத்த பெரிய குடித்தொகைக்குகையுமான இந்தியாவின் தலா வருமானம் தொடர்ந்தும் 140 அமெரிக்க டொலர் வரையிலேயே இருந்ததாக உலகவங்கி விபரக்கோவை சுட்டியுள்ளது. சீனாவின் அரசு மூலதன நிர்மான சபையின் உதவி அமைச்சர் சியா பெயி தனது பேட்டியொன்றில் இவ்வாறான 1976 வரையிலான வளர்ச்சி நிலை போதுமானதல்ல என்றும், அது பின் தங்கிய பொருளாதாரமாகவேயுள்ளது என்றும் அது சரியான முறையில் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். வின்பியாவோவும் "நால்வர்குழு" வும் 1976க்கு முந்திய ஒரு தசாப்தத்தில் மிகப் பெரிய தீமைகளை உருவாக்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது. 1976ல் நால்வர்குழு வெளியேற்றப்பட்ட பின்பு பொருளாதார மேம்பாடு, நவீனமயப்படுத்தல் போன்றவற்றுக்கான புதிய வழிமுறைகளைத் தேடுவது தீவிரப்படுத்தப்பட்டது. சீனன் தலா வருமான வளர்ச்சி வீதம் 1960 -- 1974 காலப்பகுதியில் 5.2 வீதம் இருந்த போதிலும் 1970 -- 1976 காலப்பகுதியில் 4.3 வீதமாக மாத்திரமே உயர் முடிந்தது. இதைவிட பெருகும் சீன மக்கள்

வீதமும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. 1960 -- 1974ல் குடித்தொகை வளர்ச்சி வீதம் 1.6 வீதமாயிருந்தது. ஆனால் 1970 -- 1976 இல் இது 1.7 வீதமாயிருந்தது. இதுவே மிகக் கூடிய வளர்ச்சி என்றும் கொள்வதற்கில்லை. ஏனெனில் இதேகாலத்தில் இந்தியாவின் வளர்ச்சிவீதம் 2.3 வீதத்திலேயே மாற்றமின்றி இருந்துள்ளது. எனினும் சீனத்தலைவர்கள் பெருகும் மக்கள் தொகைக்கும் மாறும் உலக வளர்ச்சி நிலைமைகளுக்குமேற்படும் தம்மை நவீனமயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினர். பொருளாதார நவீனமயப்படுத்தல் என்பது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப ரீதியில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் என்பவற்றுடனான தனது தொடர்புகளை புதுப்பித்து விரிவுபடுத்துவதுடன் தொடர்புடையதாகவே அமைகிறது. இதுவரை சுரண்டலே முதலாக்கம், முதலாக்கமே தனிநபரின் பூதாகர வளர்ச்சி, அவ்வளர்ச்சியின் விஸ்தரிப்பே ஏகாதிபத்தியம் என்ற விளக்கத் தொடரை சீன கண்டித்தே வந்துள்ளது என்பதையும் நினைவுகொள்ள வேண்டும். சர்வதேச நாணயச் சபையின் சண்டியனும் அதிகாரியுமான சர்வதேச நாணய நிதியில் அங்கத்துவம் பெற சீன விரும்பியதுமில்லை. இந்த நிலைப்பாடுகளிலிருந்து புதிய பாதைக்கு தனது பொருளாதாரக் கப்பலின் சுக்கானை சீன விரைவாகத் திருப்பத் தொடங்கியுள்ளது.

1978 டிசம்பரில் சீனாவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழு தனது "4 நவீன மயப்படுத்தும் செயல்திட்டத்தை" தொடக்கியது. போதியளவு சமநிலையுடையதும், விரைவுபடுத்திய வளர்ச்சியை தரக்கூடியதுமான மாறுதல்களை இது கருத்திற் கொண்டுள்ளது. டெங்சியா - ஒபெங் தலைமையிலான தற்போதைய சீனாவில் கைத் தொழில், விவசாயம், விஞ்ஞான - தொழில் நுட்பம் பாதுகாப்பு எனும் நான்கு துறைகளிலும் நவீன மயமாக்கலை துரிதப்படுத்துவதால் இரண்டாயிரம் ஆண்டளவில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியை உருவாக்குதல் முதன்மையாக கொள்ளப்படுகிறது. 1934 ஒக்டோபர் 20ம் திகதி அறிவிக்கப்பட்ட சீனாவின் பொருளாதார சீர்திருத்தம்

கள் உண்மையில் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பே அறிவிக்கப்பட்டவற்றின் தொடர்ச்சியே. கலாச் சாரப்புரட்சியின் பின் 1970 களின் பிற்பகுதியிலிருந்தே புதிய மாற்றங்களில் அக்கறைகள் தென்பட்டிருந்தன. அவ்வாறு தொடங்கிய சீர்திருத்தங்களின் சீதனிந்த, தேறிய நிலையை 1984ன் முடிவுகள் குறிக்கின்றன. இது புதிய மாதிரியான சாதன ஒதுக்கீட்டு முறையாயும், புதிய மாதிரியான பங்கிட்டுமுறையாயும் வெளிப்படும். எனினும் சீனாவை இதுவரை முதலாளித்துவத்திலிருந்து வித்தியாசமானதாக, சிறப்பானதாக காட்டியிருந்த அடிப்படைகளும் அதன் சாதன ஒதுக்கீடும், நியாயமான பங்கிடும்தான். “பணவீக்க மில்லாத சீனா” என அது உலக அரங்கில் சிறப்பித்தும் கூறப்பட்டது. நுகர்வோர் சுதந்திரம் என்ற விலை சார்ந்த சந்தை தொழிற்பாட்டை பங்கிட்டில் சீனாவும் ஏற்கத் தொடங்கியிருப்பது மிகப் பெரியமாறுதலே. அந்நிய முதலீடுகளுக்கு அனுமதி என்பது இதுவரை மனதளவில் கருதிவந்த மிகப்பெரிய சந்தையை முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு திறந்து விடுவதாகும். தனது சந்தைகள், குறிப்பாக கைத்தொழில் ஆடம்பரப் பொருட்கள், கண்ணிகள் போன்ற மூளைச் செறிவான உபகரணங்கள் போன்றவற்றில் ஐப்பானிடம் பறிபோவதை அமெரிக்கா வருத்தத்துடன் உணர்ந்திருந்தது. உலக வர்த்தகத்தில் டொலரின் பெறுமானம் பலவினமடைவதும், சர்வதேச பணச் சந்தையில் ஐப்பானிய யென்னின் பிணைப் பத்திரங்கள் அதிகரிப்பதும் அமெரிக்காவுக்கு அவநம்பிக்கையூட்டுவன. இந்த சூழ்நிலையில் 100 கோடி மக்களைக் கொண்ட சீனாவின் இந்த நவீனமயம் அமெரிக்காவுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருவதாகும். அத்துடன் சோவியத்தின் இந்தியாவுக்கு எதிராக அமெரிக்காவுக்கான முறையில் சீனாவை பலமாக வளர்த்தெடுப்பதும் அவசியமானதாக அமெரிக்கா கருதுகிறது. இந்த நிலையில் சீனாவுக்கான உதவிகளை பலவழிகளில் அமெரிக்கா முன்னின்று பாடுபடும். பழையன கழிதலும் புதியன புத்தலும் இயங்கியல்தானே.

சீனாவைப் பொருத்து தற்போதைய புதிய சீர்திருத்தங்கள் தொடக்கத்தில் நடைமுறைக்குப் பொருத்தமாயும், மாறும் தன்மையுடையதாயுமே இருக்கும். தேசிய ரீதியில் அமுலாக்கப்படும் இவை

விளைவுகளின் நலன்களை மதிப்பிட்டே தேவையற்றதை நீக்கி மதிப்பிட்டு செய்யப்படும். இவை பரிட்சார்த்த நடவடிக்கைகளாகவே தொடக்கத்தில் இருக்குமேயன்றி, முற்றிலும் புதிய பொருளாதார அமைப்புக்கான நகலிட்டமல்ல எனப்படுகிறது.

இதுவரையிலிருந்துவந்த - 1949 புரட்சியின் பின்பு காணப்பட்ட வளர்ச்சி மூலவளங்களின் திறமையான பயன்பாட்டை வெளிப்படுத்தவில்லையென்றும், தியாகங்களுக்கேற்றளவு பயன்களை கொழிலாளாகும், குடியானவரும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றும் உலகவங்கியின் ஆசிய பகுதியை சார்ந்த சிரேஷ்ட பொருளியலாளன் லக்மவல்ப்கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். அளவுக்கதிகமான மனித வலுவும், பௌதீக முதலீடும் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் தொழில்நுட்ப பிரயோகம் போதாமையால் வாழ்க்கைத் தரத்தில் மிகப் பெரிய உயர்ச்சி கிட்டவில்லை. பாரிய கைத்தொழில் வளர்ச்சி, அதிக மக்கள் பங்களிப்பு, சமத்துவ சமுதாய நோக்கு என்பன காணப்பட்ட போதிலும் அது போதுமானதல்ல எனப்பட்டது. நிர்வாக கட்டுப்பாடுகள் அதிகமிருந்த போதிலும், தனிநபர் ஊக்கம் போதுமானதாயில்லை. உளரூட், பிரதேச தன்னிறைவு நிலைகள் கிடைக்கவில்லை. பொருளாதார துறைகளிடையே சமநிலையுடைய வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. பொருளாதார முழுத்தேவையுடன் ஒப்பிடும்போது விவசாய வளர்ச்சி போதுமானதாயில்லை. பண்ணைத் தொழில், காட்டுத் தொழில், மிருக வேளாண்மை என்பவற்றிடையே பொருத்தப் பாடினமை நிலவிற்று. தானிய, கைத்தொழில் மூலப்பொருள் உற்பத்தியிலும் இதே நிலைமைகள் தென்பட்டன கைத்தொழிலிலும், மூலப்பொருட்கள், வலு, பதப்படுத்தும் தொழில்களிடையே போதுமான வளர்ச்சி, தொடர்பு என்பன பேணப்படவில்லை. மூலதன நிர்மாணம் நீண்டகாலமாகவே சீனாவின் மனிதவலு, நிதிவளம் என்பவற்றின் தகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட அளவுக்கு மிக கூடுதலாக விஸ்தரிக் கப்பட்டிருந்தது. இப்போக்கு திரட்சிக்கும் - நுகர்ச்சிக்கு மிடையே சமனற்ற விதிதாசார தொடர்பை உருவாக்கியிருந்தது. இதனால் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த நிலையை திருத்தியமைக்க சகல துறைகளிலும் முதலாக்க திட்டங்கள், உற்பத்தி அலகுகள் உட்பட - பொருளாதாரத்தை மீள அமைப்பது அவசியம் என சீனா கருதியது. 1960 களின் தொடக்கத்தில் இயற்கை அழிவுகளால் சீனப் பொருளாதாரம் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்த போதும், தவறுகளை திருத்தி புதிய நடைமுறைகளைத் தேட வேண்டுமென கருதினர். முன்னைய பிரதமர் சூ - என் - லாய் மீளமைத்தல் பற்றிய சொள்கை ஒன்றை தயாரித்தார். அதன்படியே திருப்ப பொருளாதாரத்தை நிமிர்த்தவும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் முடிந்தது. இதேபோல் தற்போதய சீர்திருத்தங்களும் புதிய தொழில்நுட்ப பிரயோகம், சர்வதேச தொடர்புமுறை சார்ந்து பொருளாதாரத்தில் சமவளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தும் என சீனா நம்புகிறது.

கடந்தகால சீர்திருத்தங்களின் தெளிந்த முடிவாக 1984 சீர்திருத்தங்கள் அமைகின்றன. சீனவின் சீர்திருத்தங்களை கோட்பாட்டு ரீதியில் தவருணவை என கருதி மத்திய சமீட்டியின் அங்கத்தவர்கள் இதுவரை அதன் நடைமுறைகளுக்கு மறுப்பு தெரிவித்த போதிலும் 1984ன் முடிவுகளுக்கு ஆதரவு வழங்கியுள்ளனர். திட்டவட்டமான கால வரையறை இவற்றுக்கு விதிக்கப்படாத போதிலும் பொதுவாக எதிர்வரும் ஐந்து வருடங்களுக்குள் இவை நிகழமுடியும். விலை, வங்கியியல், நாணய சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பாக சற்று கூடிய காலம் தேவைப்படும் என நம்பப்படுகிறது.

1958களில் விவசாய உற்பத்திப் பொறுப்பு, விவசாய கூட்டுறவுகள், கம்யூன்கள் என்பவற்றிடம் விடப்பட்டிருந்தன. கம்யூன்களின் மேலதிகத்தை தடையற்ற வெளிச் சந்தையில் விற்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கலாச்சார புரட்சியுடன் அவை நீக்கப்பட்டிருந்தன. தற்போது அச்சந்தைகள் மீண்டும் அனுமதிக்கப்படுவதே நேண்ட போக்குவரத்து வசதிகளும், அரச அதிகாரிகளினால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. 1949 லிருந்து அரச தனியுரிமையிலிருந்த தானியம் தற்போது பரவலாக்கப்படுகிறது. புதிய நகரப் புறங்களும் தானிய விநியோகத்திலீடுபடும். ஆனால்

இதனால் கிராமிய தொழில் வளப்பு பாதிக்கப்பட கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு மக்கள் அசைவதைத் தடுக்க புதிய துறைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

நகர்ப்புற சீர்திருத்தங்களிலும் உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. அரச கைத்தொழில்களில் வளர்ச்சிக்கு தற்போதுவரை இருந்த அமைப்பு முறை போதுமானதல்ல எனப்படுகிறது அரச கைத்தொழில்களிலிருந்து பெறும் இலாபங்களை அரசாங்கத்திற்கு வழங்குவது, நட்டங்களை சுடு செய்ய அரசுகொடை வழங்கப்பட்டு வருவதுண்டு. கூலிகள் திறமையின்படியன்றி, முதிர்ச்சியின்படியும் வழங்கப்பட்டன. விலை முறையில் உற்பத்திச் செலவைவிட குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டதால் அரச மானியங்கள் அதிகம் வழங்கப்பட்டன. தற்போது தனியார் தாமே இலாபம் உழைக்கக்கூடியதாக, விலையடிப்படையில் இயங்குதற்கான அனுமதியை கைத்தொழில் சீர்திருத்தங்கள் வழங்கும். இது முதலாளித்துவ சந்தை முறையை அனுமதிப்பதாகவே இருக்கும். இலாப தூண்டுகையால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தன்மையுடையதாகவே இவை அமையும். வெளிநாட்டு வியாபாரம் நாள்வர் சூழுவால் கண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. இறக்குமதி தொழில் நுட்பம் என்பது சுயதன்னிறைவைச் சிதைக்கும் எனப்பட்டது. எண்ணெய் நிலக்கரி ஏற்றுமதி நாட்டின் வளத்தைச் சூறையாடுவதாகும் என்றனர். தற்போது சுயவளர்ச்சி மூடப்பட்ட பொருளாதார நிலையில்தான் ஏற்பட வேண்டுமென கருதவில்லை தற்போது உலக கேள்விக்கேற்ப கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன, வளர்ச்சியை தூண்டதற்கு தொழில்நுட்பம், உபகரணங்கள் என்பவற்றை இறச்சுமதி செய்வது அவசியம் எனக் கருதுகின்றனர்.

சுற்றுலா அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்நிய முதலீட்டினை வரவேற்று, இலாப, பங்கிலாபத்திற்கு பதிலாக உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்ய விருப்புகின்றனர். இதனால் தொழில் வாய்ப்பை பெக்க கலாமென நம்புகின்றனர். வங்கி முறை விஸ்தரிப்பு மூலமாகவும் சர்வதேச நலன்களை சீலவுக்குளளும் திருப்பிவிட இச்சீர்திருத்தங்கள் வகை செய்யும் எனப்படுகிறது.

இந்த மாற்றங்களால் முதலாளித்துவ பொருளாதார தத்துவங்களான கேள்வி - நிரம்பல் - விலை - சந்தை முறைகளை பரிட்சார்த்தமாக மத்திய திட்டமிடல் மேற்பார்வையில் செய்ய முயல் கின்றனர். இதுவும் ஒரு "புதிய மாதிரியான கலப்பு பொருளாதாரமாக" தென்படுகிறது. இதற்கான உலகவங்கியின் உதவிகளும், அமெரிக்க தொடர்புகளும் சீனாவை எதிர்காலத்தில் பெரியதொரு "தென் கொரியா" வாக மாற்றுகிறார்களா என்பதை கூர்மையாக அவதானித்து வரவேண்டியது கடமையாகும்.

மா. சின்னத்தம்பி B. A.

பொருளியல்

அட்டைப் படக் கவிதை

இருண்ட உலகின்
திரையைக்கிழிக்க
எழுந்து வந்த - என்
அண்ணாக்கள்
மீண்டும்
இலங்கை அரசின்
இருண்ட சிறைக்குள்
அடைந்து கிடக்கும்
கொடுமை தொடரும்

மறந்து போனீரோ
மக்களே! உங்கள்
நிறைந்த வாழ்க்கை
நீடித்திருந்தாலும்
நினைவுங்கள் அவர்தம்
நிதம்படும் கொடுமைகளை

வெலிக்கடை முதலாம்
வதைவிடங்களிலிருந்து
வான வழிவரும்
வேதனைப்பாடல்களின்
ஒலி கேட்க
திரைப்பாடல்களால்
அடைத்துவிட்ட
உங்கள் காதுகளை
கிறந்து வைப்பார்கள்

ஓட்டைகள்

இனியும்
இப்போர்வையை
நீ போர்த்தாதே
இதில்
ஆயிரம் ஓட்டைகள்
அவற்றினூடு -
உன் ராக்ஷசாம்சங்கள்
ஒவ்வொன்றாய்

புதுப்பிக்கப்படும்
அவசர காலச்சட்டம்
பயங்கரவாத தடைச்சட்டம்
ஒடுக்கப்பட்ட
தொழிலாளர் மாணவர்
போராட்டங்கள்
அடக்கப்பட்ட
பேச்சு எழுத்துச் சுதந்திரம்
மீறப்பட்ட
மனித உரிமைகள்
பொம்மைப் பாராளுமன்று
..... !

உன் அழகிய முகமுடியைக்
கிழித்து நீளும்
கண்டவாய்ப்பற்களிலிருந்து
மக்களைக் குதறிய
பச்சை ரத்தம்
இடையருது வடிய..... !

உன் ஜனநாயகப் போர்வையில்
ஓட்டைகள் பெருத்து
நிர்வாணமாகுமுன்
சர்வாதிகாரப்பேயே
ஓடிவிடு.....

மைத்ரேயி

அயலவனே, உன்னை

★ கல்லூரன்

நான் இன்னும் நேசிக்கிறேன்

அயலவனே,

நான் இறந்தவன் போல இப்போது
வா, வந்து பார்

எனது வீடு, எனது தோட்டம்

எனது கோயிலும் தான்.

வெள்ளை உடுத்து, வெள்ளிக்கிழமைகளில்
பூசைப்பொருட்களுடன்

தவறாமல் நான் செல்லும் கோயிலும்தான்
அங்கு வைத்த மெல்லிய பூக்கள்

கால்களாலும் சப்பாத்துகளினாலும்

மிதி பட்டுப் போயிற்று.

வேலையும் வாளையும்

ஆயுதங்களையும், எனது கடவுள்கள்
என்றோடு விட்டுச் சென்றனர்.

அயலவனே,

நான் இறந்தவன் போல இப்போது.

எனக்காக நீ இரக்கப்படவில்லையா

எனது கண்ணீரும் இரத்தமும்

இந்த இரும்பு உலகையே உருக்கிவிட்டது

உனது இதயம் மட்டும் இரும்பாலானதா

அயலவனே,

உனக்கு ஞாபகம் இருக்கும்

எனது அந்த மணல் நிறத்துப்பூனை,

நீ வீட்டுக்கு வரும்பொழுதெல்லாம்

வாலைக்குழையும் அந்த நாய்

பச்சையாக விரிந்து கிடக்கும்

எனது தோட்டத்துப் புற்கள்

கணத்தில்,

எல்லாம் நெருப்பில் அவிந்து போயின.

சாம்பலும் மணலுமாய் போயிற்று.

'Saturday Review' 25 - 5 - 85 தின
இதழில் பிரசுரமாயிருந்த 'Still I love
thee Neighbour' என்ற கவிதையின் தமிழ்
வடிவம் இது. அதே கவிஞராலேயே மொழி
பெயர்க்கப்பட்டது.

கிழக்கு மாகாண காரைநீவின் சம்பவங்
களை சுட்டுகிறது.

குண்டுகள் சகிதம்

ஆயுதங்கள் துப்பாக்கிகள் சகிதம்

இரத்த வெறியோடு அலையும்,

அந்த அயோக்கியர்களுடன்

வருவதற்கு.

உனக்கு எப்படி மனம் வந்தது.

என்னைக் கொல்லுதற்கு

எப்படி உனது இதயம் உருவாகிற்று

சொல்,

உனது சுகங்கள் உனது துக்கங்களில்

ஆளுக்கு சரிபாதிதாக வாழ்ந்த ஆண்டுகளை

எப்படி மறந்து போனாய்.

நீதியும் சமாதானமும் முளைத்திருக்கும்

மண்ணையே நான் நேசிக்கிறேன்.

அயலவனே,

சற்று சமாதானம் கொள்.

இன்னும் உன்னை நேசிக்கிறேன்

இன்னும் உன்னை நேசிக்கிறேன்

பிய்ந்து போய் நோவில் உழல்வது

எனது இதயம்

அதனை எடுத்து நீயும்

நெருப்பு மூட்ட முயலுகிறாய்

சோளகத்திற்கு

சோளகத்தை யார் தான் வெறுப்பார்கள்? ஆனால் இதனை எழுதத் தொடங்கிய போது விசிய சோளகம் கொடுமைப் படுத்தியது ஆச்சரியமானதே. நானும் தோழரும் இதே சோளகக் காலங்களில் தான் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வோம். இது எதனை உணர்ந்தியது என்பதும் புரியாது.

இவ்வாறாக இவர் தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார். "நல்ல சஞ்சிகை 'புதிசு' என்ட பெயரும் அழகாக இருக்குது. இது தொடர்ந்து வரவேணும். அதுதான் முக்கியம்." "தொடர்ந்து வாறதுக்கு நாங்கள் முயற்சி செய்யிறம். உங்களைப் போலே ஆக்களின்ரை ஆதரவு இதுக்கு முக்கியம்."

ஒமோம் நாங்கள் 'மனிதன்' நடத்தேக்கை பட்ட கரைச்சல் எனக்குத் தெரியும் தானே. நீங்கள் அரசியல் பற்றியும் உங்கன்ரை சஞ்சிகையிலே கொஞ்சம் கதைக்கலாம்தானே. அதுதானே இப்ப இஞ்சை பிரதானம். மற்றது சனங்களுக்கு விளங்கக் கூடியதாக.

"பார்க்கலாம்" என்ற மாதிரி சொல்லிப் புறப்பட வேண்டி வந்தது.

இதிலே சனங்களுக்கு விளங்காதது என்ன இருக்கிறது? அரசியலில் ஒரு குழப்பமான காலம் தான் எஞ்சுகிறது.

பிறகு பிறகு தோழரைச் சந்திக்க இன்னும் கொஞ்சம் சுவாரசியமாக பேசக் கூடியதாக இருந்தது.

மைதானத்தில் நடந்து சென்றேன். இளைஞர்கள் உறசாகமாக கிரிக்கெட் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். பல்வெளி கருகி இருந்தது. சோளகம் விகிக்கொண்டது. மைதானத்தின் மறுகரை ஓரம் இருந்த மண்டபத்தில் 'ஒரு கோடை விடுமுறை' விமர்சனக் கூட்டம் நடப்பதாக இருந்தது. தோழர் என்னைக் கண்டவுடன் கூப்பிட்டார்.

ஐயர் வரப் பிந்தியதால் கூட்டம் தொடங்க சற்று நேரம் வேண்டியிருந்தது. தோழர், "புதுசுவையும் உம்மையும் கண்டு களகாலம்" என்றார். பிறகு "புதுசுவிலே ஒரு கோடை விடுமுறை" பற்றி வந்த விமர்சனம் எனக்கு அவ்வளவாக உடன்பாடில்ல. நான் அதை நல்ல நாவல் என்று தான் நினைக்கிறேன்.

"நாங்கள் அதைக் கூடாத நாவல் என்று எழுதேல்லையே" என்றேன். "அதிலே இருக்கிற சில கலைத்துவமான பிரச்சினை பற்றித்தான் கொஞ்சம் தொட்டிருக்கிறம். மற்றும் படி அது பருவாயில்லை எண்டதுதான் எனது அபிப்பிராயமும்" என்று தொடர்ந்தேன்.

ஐயர் தான் பிந்தியதன் காரணத்தை ஸ்கூட்டர் சிரமம் கொடுத்தது என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். தோழர் சிறிது புன்னகையுடன் கூட்டத்தை ஆரம்பிப்போ மென்றார்.

சற்றுப்பின்னர்

ஐயர் அதனைப் பலவாறாகச் சொல்லி மிகவும் நல்ல நாவல் என்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். அவர் பேசி முடிந்ததும், மாலை நேரத்தேவீர் அருந்திக் கொண்டிருந்த தோழர் எழுந்து அந்நாவலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் குறித்தும், இப்படியான நாவல்கள் எழுவதன் அவசியம் பற்றியும் சொன்னார்.

பிறகு கூட்டம் முடிந்து போன போது "அடுத்த புதுசுவை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று கையைப் பிடித்தபடி சொன்னார். "உம்மை அடிக்கடி சந்திக்க விரும்புறேன்" என்றும் சொன்னார். "வரவர புதிசு நல்லாய் வருது ஐசே" என்றும் கூட கூறினார். நான் பிறகு சைக்கிளில் ஏறி வீடு திரும்பிய போது அவருக்குப் புதிசுவில் உள்ள இலக்கியத்தில் உள்ள, அதற்

அ. ரவி

கும் மேலாக இலக்கியத்துள் எவ்வாறு அரசியலைப் புரத்தலாம் என்பதில் உள்ள ஆர்வத்தை எண்ணியவாறு சென்றேன். பிறகு இவ்வாறும் நினைத்தேன். சகலவற்றையும் தியாகம் செய்து மக்களுக்காக வேலை செய்வது என்பதும், மக்களின் வேலைகளில் முன்னணியில் இருப்பதென்பதும் எல்லாருக்கும் இயலாத காரியம்.

பெயர் தெரியாத அவன் 'டர்ம்ஸில்' விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். நான் அதனை உன்னிப்பாகக் கவனித்தேன். அவன் தாடி அழகாக இருந்தது. அவன் கைகள் வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தன. அந்தக் கோரஸ் பாடிய போர்க்குணமிக்க பாடலுக்கு அவனது 'டர்ம்ஸ்' வேகம் கொடுத்தது. தோழர் அருகில் வந்தமர்ந்து "நல்லா ரசிக்கிறீர்" என்றார். "ஓமோம் எவ்வளவு உயிராக இருக்கிறது இந்தப் பாட்டு" என்றேன். தோழரும் அதைத்தான் விரும்பியவர் போலக் கவனித்தார். பிறகு சொன்னார், இதை யெல்லாம் நாங்கள் கிராமம் கிராமமாகக் கொண்டு போனால் எவ்வளவு நல்லது. கிராமத்தை இப்பிடித்தான் விழிப்படையச் செய்யலாம் என்றார். நானும் அதனை ஆமோதித்தேன். பிறகு "ஆனால் சரியான செலவாக இருக்கும். செலவு குறைந்த ஒரு புரோக்ராம் அரேஞ்ச் பண்ணினால் நல்லது" என்றேன்.

அவர் தலையாட்டிவிட்டு "ஐசே, நீர் ஒண்டைக் கவனிச்சீரா? கிராமங்களில் நாங்கள் வேலை செய்யிறதுக்கு எவ்வளவு இருக்குது. அதைப்பற்றி ஒருத்தரும் கவனிக்கிறதா தெரியவில்லை" என்றார்.

இதனைத்தான் தோழர் என்னைச் சந்திக்கிற போது அடிக்கடி சொன்னார்.

அந்தத் தேவாலயத்தின் உணவு மண்டபத்துள் நான் பாணும் உருளைக் கிழங்கும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இராச் சாப்பாடாக இருந்தது அது. "நீர் நல்லா நடிச்சீர் ஐசே" என்ற படி அருகில் வந்திருந்தார் தோழர். அன்றைக்கு மாலை மழை நன்றாகப் பெய்திருந்தது. குளிக்காறும் விசிக் கொண்டது.

"எனக்கு நல்லாப் பிடிச்சது உம்முடைய நடிப்பு" என்றார். நாடகமும் அருமையான நாட

கம். எங்கன்றை ஊருக்கும் இந்த நாடகத்தை கொண்டுபோக வேண்டும் ஆர் எழுதினது? நித்தியானந்தனோ? என்ன கற்பனையப்பா. கற்பனையிலே. உண்மையைத்தான் சொன்னவர். சரியான கின்னடல். நான் கன இடத்திலே சிரிச்சிட்டன். இதையெல்லாம் அவர்கள் - அந்தர் கள் எங்கள் பார்டீகேஸியோ?"

அந்நேரத்தில் மின்சாரம் தடைப்பட்டது. இருளில் மூழ்கிய சற்றுப் பின்பாக ஒருவன் மெழுகுதிரி கொண்டு வந்தான். அதன் வெளிச் சத்தில் தோழரின் முகம் சோபையாக இருந்தது. "நீங்கள் சாப்பிடேல்லையோ?" என்று கேட்டு வைத்தேன். தோழர் ஒரு தட்டை தன்னருகில் எடுத்து வைத்து சாப்பிடத் தொடங்கினார். என்னாலும் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். "நாங்கள் எவ்வளவு அரசியல் வேலைகள் மக்களிடம் செய்யிறமோ அதே அளவுக்கு அரசியல் போலிகளை மக்களிடம் அம்பலப்படுத்தவும் வேணும். அதுக்கு இந்த நாடகம் பெரிய பங்கு தான் செய்யுது இதை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கொண்டுபோக வேணும்" என்றார். "நாங்கள் நிறையக் கிராமத்தில் இத்தோடகத்தை மேடையேற்றினோம்" என்றேன். சந்தோஷப்பட்டார். பிறகு மின்சாரம் வந்தபோது சகநடிகர்களை அறிமுகப்படுத்தினேன். சந்தோஷமாக கைகுலுக்கி குசலம் விசாரித்தார்.

நாங்கள் மூவர் அந்த இடத்திற்குச் சென்றோம். அந்தக் கிராமத்து தேவாலயத்துக்கு தோட்டங்ளினூடாக சுற்றுப்பாதை இருந்தது தூரத்தில் சைக்கிளில் தெரிந்தவர் தோழராக இருந்தார். தோளில் ஒரு துணிப்பை இருந்தது நாங்கள் மிக விரைவாக சைக்கிளைச் செலுத்தி தோழரை அண்மித்தோம். "என்ன தோழர் இங்கால் பக்கம்?" என்றேன். "அட நீரா? நான் உங்காலை ஒரு உண்ணாவிரதம். அதுக்குப் போறன். "நாங்களும் அங்கைதான். ஒரு கவிதா நிகழ்வு செய்யவேணும்" என்றேன். "அதென்ன கவிதா நிகழ்வு?" என்றார். "பார்த்திட்டுச் சொல்லுங்கோ" என்றேன்.

பிறகு உண்ணாவிரதம் பற்றிப் பேச்சு வந்த போது, "நான் உண்ணாவிரதப் போராட்டமுறை இறுதியானது என்று நம்பவில்லை" என்றார்.

ஆனால் இந்த உண்ணாவிரதம் எண்டது மக்களைப் போராட்ட உணர்வுள்ளவர்களாக்க நல்ல சாமான். நாங்கள் மக்களிடம் சில கருத்துக்களை கொடுக்கிறதுக்கு இது இலகுவான வழி. முக்கியமாகச் சொன்னால் இது நல்ல பிரச்சார வடிவம்" என்றார்.

அந்தத் தேவாலயத்தில் உண்ணாவிரதம் அமைதியாக நடந்தது. நாங்கள் கவிதா நிஷம் வினை நடத்தினோம். தோழர் அதனைப் பார்த்தார். மனம் புளகித்தது முகத்தில் தெரிந்தது. மக்கள் அதனை விரும்பி ரசித்ததையும் இவர் விரும்பி ரசித்தார்.

முடிந்து வந்தபோது, "அருமை, அருமை" என்றார். கையை இறுக்கமாகப் பிடித்தார். கட்டிப் பிடிச்சுக் கொஞ்சாக்குறை. "எப்பிடி இந்த மாதிரி நல்ல நல்ல விஷயங்களையெல்லாம் தயாரிக்கிறியன்?" என்று சந்தோஷப்பட்டார். "அந்தக் கவிதையை ஒருக்காத் திருப்பிச் சொல்லும் கேக்க ஆசையாக இருக்குது என்றார். 'இரங்கற்பா' எண்ட கவிதையைத் தான்."

நான் அதனை இவ்வாறு சொல்லி முடித்தேன்.

"துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் அவன் மாற்பையும் முகத்தையும் நொறுக்கின. தயவுசெய்து மேலும் விவரணம் வேண்டாம். நான் அவன் காயங்களைப் பார்த்தேன். அதன் பரிமாணங்களைப் பார்த்தேன். நான் நமது ஏனைய குழந்தைகள் பற்றி எண்ணுகிறேன். குழந்தையை இடுப்பில் ஏந்திய ஒவ்வொரு தாயையும் பற்றி எண்ணுகிறேன். அன்புள்ள நண்பனே அவன் எப்போது திரும்பி வருவான் என்று கேட்காதே மக்கள் எப்போது கிளர்ந்தெழுதவார்கள் என்றுமட்டும் கேள்."

தோழர் கையைப் பிடித்து இன்னும் சற்று அழுத்தினார்.

பிறகு கொஞ்சக் காலமாக தோழரைக் காணமுடியாமல் போனது.

கண்டபோது கையில் 'பைப்' இருந்தது. "எரிஞ்ச வீடுசளுக்குப் போய் விபரம் சேர்க்கிறேன்" என்றார். அன்றைக்கு எனக்கு அவசரமான வேலைகள் இருந்தும் என்னவென்று தோழருடன் நின்று கதைக்காமல் அடியெடுத்து வைக்க முடியும்? அரசமர நிழலும் அருகினில் நாங்களும் நின்றோம்.

"எப்பிடி உம்மடை பாடுகள்? கண்டும் கன்காலம்" என்றார். "என்ன நல்லாய் மெலிந்திருக்கிறியன்" என்று சொல்லி எனக்குள்ள வேலைகளையும் அவசரங்களையும் சொன்னேன். "நானும் கொஞ்சக் காலமாக நிறைய வேலைகளில் ஓடித் திரியிறன்" என்றார். "இப்பவும் இஞ்ச பாதிக்கப்பட்ட சனங்களிட்டைக் கொஞ்ச விபரம் எடுக்கவேணும். அதுதான் வந்தனான்" என்றார்.

"சனங்கள் என்ன சொல்லினம்?" என்றேன். "சரியான பாவங்கள். உள்ளதுக்குள்ளேயே ஒண்முமில்லாததுகள். வீடுகளைப் பார்க்கவே தெரியுது. எல்லாம் குடிசை வீடு. என்ன பாவம் செய்ததுகளோ? அவங்களுக்கும் என்னென்ன தான் எரிக்க மனம் வந்ததோ தெரியேல்லை. தமிழரினை ஆளுக்குத்தான் இப்ப பிரச்சினை இல்லை? விபரங்களைக் கேட்டு எழுதவே மனம் வருகுதில்லை. நீரும் நானும் இப்பிடி நின்று கதைக்கிறம். ஆனால் அதுகூட எவ்வளவு காலத்துக்கோ?" என்றார்.

"நான் இதுபற்றியெல்லாம் சில முடிவுகள் எடுத்திருக்கிறேன்" என்று மட்டும் சொன்னேன்.

நாங்கள் இன்னும் நின்று கதைத்தபோது சோளகத்தின் ஆரம்பம் தெரிந்தது. சோளகம் பெயரத் தொடங்கிய காலம் அது.

ஆனால் சோளகத்தின் பிற்கூற்றில் இது நடக்கும் என்று நான் அன்று அறிந்திருக்கவில்லை. அது எவ்வளவு துயரம் பாருங்கள்.

முதல் நாளிரவெல்லாம் அப்பிடி நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. அவர்கள் அன்றாடக் கடமைகளைச் செய்யச் சென்றிருந்தார்கள். கோயிலுக்குச் சிலபேர் போயிருக்கலாம். சுத்தமாக ஆடை அணிந்து காதலியைச் சந்திக்கவும் ஒருவன் போயிருப்பான். செருப்பு வாங்கக்கூட ஒருவன் சென்றிருக்கலாம்.

அன்றைக்கு ஒடுக்கப்பட்ட எமது மக்களில் பலர் சுடப்பட்டு இறந்தார்கள். வீதிகளில் அவர்கள் பிணங்கள் இருந்தன. வீடுகளில் சுற்றத்தவர்களின் அழுகரல் கேட்டது.

அன்றைக்கு எனது தோழர் சுடப்பட்டு இறந்துபோனார். மிகவும் துயர் பெருகும் நிகழ்ச்சி அது.

அவர் இறந்தபோது நான் என்ன செய்து கொண்டிருந்திருப்பேன்? அனேகமாக இந்தச் சோளகத்தைச் சுவாசித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

இன்னுமொரு வாசகர் கடிதம்

தங்களால் 1985 மார்ச்சில் வெளியிடப்பட்ட 'மாற்று' சஞ்சிகை நண்பர் ஒருவர் மூலமாக எனக்குக் கிடைத்தது.

ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை அனைத்தையும் நுகர்ந்தேன் அனைத்து விடயங்களும், உணர்வு பூர்வமாக சிந்திக்க தூண்டியது நன்றி.

குறிப்பாக:- "அந்த ஜேர்மனிய தாடிக்காரன்" "யமன்" கவிதை தொகுதி பற்றி கண்ணோட்டம் - கவிராஜன் "வாதோழனே" என்ற கவிமட்டும்கூட "ஏந்தும் சுரங்காளுக்கு" என ஆரம்பத்திலேயே ஈழவரின் இறந்தகால சரித்திரங்களை எடுத்தியம்பிய கவிதையடிகள் அனைத்துமே நன்று.

செல்வி. ராஜி முத்தையா, நெடுங்கேணி

அன்பளிப்பு

ஆர். காந்தாஸ்

(அடைவு பிடிக்கும் நிலையம்)

இல. 5 நவீன சந்தை மேல்மாடி,
திரு நெல்வேலி.

உரிமையாளர்:-

மொ. இராசரத்தினம்

மரணம்

ஓ!
எங்கே இருக்கின்றாய்
எம் உண்மைத்தோழ?

முகம் தெரியாத
கரிய இருளில்
நிசை தெரியாத
சமவெளியில்
உன் முகத்தை
எங்கே என்று
காக்களை இழந்த
நாம் தேடுவது?

நசுக்கப்பட்டவைதான்
எம் குரல்கள்
எங்கள் குரல்வளைகள்
அறுக்கப்படும்வரை
உண்மைக்காக

பால் நிலவு தெறிக்க
குழறி எழுந்து வரும்
கடல் அலையாய்,
சடசடத்து
இலை உதிர்க்கும்
பசும் மரங்களை
அதிரவைத்து
அசைத்து செல்லும்
காற்றாய்
நாம்
குரல் கொடுப்போம்!

தோழ!
மரணத்தின்நாட்களை
நாம் எண்ணுகிறோம்
இப்போதெல்லாம்

உணர்கிறோம்
மரணம்-
கடினமானதல்ல

மரணத்தை கண்டு
நாம் அஞ்சவில்லை
ஒரு அநாதைப்பிணமாய்
ஒரு அடிமையாய்
புதிய எஜமானர்களுக்காய்
தெருக்களில்
மரணிப்பதை
நாம் வெறுக்கிறோம்
மகிழ்ச்சிக்காய்
போராடி
மக்களுக்காய்
மரணத்தை அணைப்பதில்
நாம் அஞ்சவில்லை

தோழ!
நம்பிக்கையோடு
நாங்கள் இருக்கிறோம்
துளிர்விட்டு வளரும்
பூச்செடியில்
புதிதாய் அரும்பும்
பூக்களுக்காக

சிறகு மூளாத
இளம் பறவைகள்
சிறகடித்துப் பறக்கும்
ஒசைகளுக்காய்

எங்களை
நெருங்கி வருகின்ற
மரணத்துக்காய்
நம்பிக்கையோடு
நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்
உண்மையை
மறுப்பவர்களிடம் கூறுங்கள்
எங்கள் மரணம்
அது-
ஒரு முடிவல்ல

செழியன்

இக்காலாண்டிதழுக்கு
எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

RAJAH RICE MILL

(புதிய இயந்திரங்களைக் கொண்ட ஆலை)

ராஜா அரிசி ஆலை

மில் வீதி (புதுரோட் சந்தி)

காரைநகர்

உரிமையாளர்: திரு. ச. இராசையா

திருநெல்வேலியில்:

T. V., டேக், வீடியோ கசெற் போன்றவற்றை நியாயமான முறையில்
வாடகைக்கு பெற்றுக் கொள்ளவும், வீடியோ படப்பிடிப்பு மற்றும் அன்
ரூ பொருத்துதல் ஆகியவற்றுக்கும் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

S. T. L. வீடியோ கிளப்

இல. 3 நவீன சந்தை மேல்மாடி

திருநெல்வேலிச்சந்தி

உரிமையாளர்: திரு. எஸ். தியாகலிங்கம்

காரைநகரில்

★ இருப்புச் சாமான்கள்

★ புடவை வகைகள்

ஆகியவற்றை

நியாயமான விலையில்

பெற்றுக்கொள்ள

செல்லப்பா ஸ்ரோர்ஸ்

ஆலடி

காரைநகர்

உரிமையாளர்: திரு. வே. சிற்சபேசன்

அன்பளிப்பு

ஓர் வர்த்தக அன்பர்

யாழ்நகர்

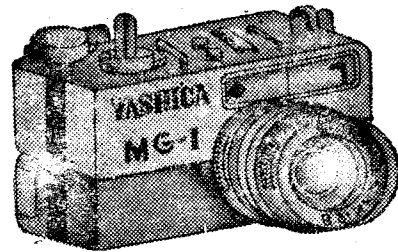
யாழ்நகரில்

சிறந்த

கலர்

கறுப்பு வெள்ளை

புதைப்படங்களுக்கும்

புளக்குகளைச் செய்து கொள்ளவும்
நாடுங்கள்

சித்திராலயா

ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

போன் - 22222

THURAI & CO

23 / 3 STANLEY ROAD,
JAFFNA.

BATTERY SERVICING AND
BATTERY REPAIRING

Prompt efficient workmanship

- பற்றறிகள் திருத்தம் செய்வது மட்டும் -

துரை அன் கோ

23 / 3 ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி. 23313

நெடுங்கேணியில்

பிரபல்யம் பெற்ற

பலசரக்குச் சாமான்கள்

விற்பனையாளர்கள்

சுந்தரம் ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,

நெடுங்கேணி.

உரிமையாளர்: ஆ. சோமசுந்தரம்

ஆலயங்களுக்கும்ரிய

அழகியதும்

சாஸ்திரீயமுறையிலானதும்

வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டதுமான

× **சித்திரத்தோர்க்கு**

× **மஞ்சம்**

× **இதர வாகனங்கள்**

ஆயிவதற்கு

கைதேர்ந்த சிற்பாச்சாரிவாசிகளைக்

கொண்டு உருவாக்கிக் கொள்ள

கனகாலயம் சிற்பாலயம்

பத்திரகாளிகேவலிடி,

திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர் -

திரு. க. செல்வராசா

காரைநகரில்

சிறந்த, நவீன

இயந்திரங்களைக் கொண்டு

இயங்கும்

ஒரே ஆலை

தங்கரத்தினம்

அரிசி ஆலை

வேம்படிச் சந்தி,

காரைநகர்.

உரிமையாளர் -

வே. தங்கரத்தினம்

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM-

S. K. MAHENDRARAJAH

Trans Euro Travels

Office:-

No. 6 MODEL MARKET,

JAFFNA.

Telephone:- 23831

Residence:-

ARALY NORTH

VADDUKODDAI.